

லேகனை கவிதப் பதிப்பு.

தனிப்பிரத, 5 அணு.

பழைய பிரத, 6 அணு.

சத்தா வினை விபரம்.

ஒரு வருஷத்திற்கு ரூ. 4.

ஆறுமாதத்திற்கு " 2-2.

அறிவைப் பரவச்

செய்வதற்கான

மாதாந்தரத்

தமிழ்ப்பத்திரிகை.

DEVOTED TO PRACTICAL TRUTH AND KNOWLEDGE.

அறிவுடையாரோலாமுடையாரறிவிலா } A POPULAR NEW REVIEW { கற்கக் கடந்தக் கற்பவை கற்றபி
ரென்னுடைய ரென்னுடைய. - திருத்தறவர். } AND TAMIL MONTHLY, { னிற்க வந்திருத் தக. - திருத்தறவர்.
ESTD. MAY, 1892.

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL-CULTURE & ETHICS.
ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

"Hitch Your Wagon to a Star"—Emerson.

CONTENTS.

PAGE.

		அட்டவணை.	பக்கம்.
1. Khandā Yog, or Absolute Mind-Control ...	249	1. கண்டோயோகம் அவ்லது "மனயிறக்கக் கற்றல்" ...	250
2. The Supplicating Voice and the Responsive Behoe ...	251	2. தேவி பச்செனத்தரம் ...	254
3. Easy Lessons for the Young—2. The Siddha's Sayings Explained ...	254	3. நெய்வர்க்கான ஹிதோபதேசங்கள்— 2. சித்தரது உபதேச வாக்கியங்களின் உண்மை விளக்கம் ...	254
4. Milking the Snakes ...	257	4. பால் கற்றால் பாம்பு இரைவெடுக்காது ...	257
5. Upanishadārtha Deepika—Sukarāhasyopanishad by M. K. Narayanaswami Iyer, B.A., B.L. ...	259	5. உபநிஷதத்த தீபிகை—சுகரஹஸ்யோபநிஷதம் பரிஷத் ...	259
6. Sāvayoga-Deepika—IV. Sankhya Yoga and Taraka Yoga by M. K. Narayanaswami Iyer, B.A., B.L. ...	261	6. சாவயோகதீபிகை—சாங்கிய தரகயோக விதானம் (மு. கே. நாராயணஸ்வாமி இயல், பி. ஏ. பி. ஏல்.) ...	261
7. Kannaki—A Social Drama By N. C. Gopala-krishnan ...	266	7. கண்ணகி—அங்கம் IV காட்சி, 1. (காக்கை, லி. கோபாலகிருஷ்ணன்) ...	266
8. Sketches for children—Sita-Manonmani—By M. N. Ganes Iyer. ...	271	8. சித்தா-மனோமணி எம். என். கணேசய்யர். ...	271
9. Easy Lessons in Economics—VI. Profit By T. C. Venkatarāmanā Iyer ...	274	9. இலாபம் (T. C. வெங்கடராமன்) ...	274
10. Sita—A tale of Hindu Domestic Life—By S. Ramaswami Iyer, B.A., ...	276	10. சித்தா அவ்லது இவ்லதாழ்க்கை—32-ம் அத்திரம் (என். இராமஸ்வாமி அய்யர், பி. ஏ., ...	276

"Our Enthusiasm is the Purification of the Human Mind"—Emerson.

Published by THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY, [Minimum Subscription Rs. 5.]

Latitalaya, Mylapore, Madras, S. [Overland 8 Annas extra.]

For the Viveka Chintamani Publishing Committee.

(Copyright Registered) [Subscription Price: Yearly Rs. 4.]

Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe.—Santi.

All Rights Reserved.

THE VIVEKA CHINTAMANI.

ESTABLISHED 1892.

The Oldest and the Best Tamil Monthly: Yearly Rs. 4.

Thick Paper Edition Rs. 5. in Advance.

Subscriptions registered by Volume only and cannot be discontinued in the middle of a Volume.

EDITOR

LALITALAYA, MYLAPORE.

C. V. Swaminatha Aiyar.

Madras, S. Sept. 1910

விவேகசிந்தாமணி.

வருஷசந்தா ரூ. 4, வாலியம் கணக்காகவே சந்தா பதிவுசெய்யப்படும்.

விவேகசிந்தாமணிக் கமிட்டி விண்ணப்பம்.

ஆரிய சகோதரர்களே! விவேகசிந்தாமணி, இப்பொழுது மாதந்தோறும் ஒழுங்கு வெளியாகி வருகிறது. ஸாதாரண ருஷ மூதல் மிகவும் அருமையான விஷயங்களெல்லாம் வெளியாகி வருகின்றன. வித்தர்கள் ஸாதாரணமுறை, யோகம், பக்தி, ஞானம் முதலான ஸாதாரணமுறைகள் உபநிஷத் வாக்கியார்த்தம் இவை வெளியாகிவருகின்றன. விவேகசிந்தாமணி யென்ற பெயர்க்கேற்றப்படி இதில் விவேகத்தை விளைவிக்கக்கூடிய அற்புத விஷயங்கள் நிறைந்திருக்கும். இக்காலத்துக்கேற்றப்படி தேசாபிமானம், பாஷாஞானம், நீதி போதம், வேதாந்த சாரம், சகேச விதேச சரித்திரங்கள், மஹாத்மயங்களின் அமிருத வசனங்கள் பகவான் புரீசுகளனுக்குப் போதித்த சித்தியானுகூல ஸாதனங்கள், அப்போதப்போது நடக்கும் விசுவாசம் பவங்கள், ஆசிய இளைவர்கள் அடங்கப்பெற்றுச் செந்தமிழ் நடைபயில் எழுதப்பட்டுத் தமிழ் நாடுல்லாம் ஸ்ரவணத்துவருகிறது. இப்போதாந்தப் பத்திரிகைக்கு ஒவ்வொருவரும் சந்தா தாராச்சேர்வதுடன் தங்கள் நேசர்களுக்கும் காட்டி அவர்களுக்கும் வாங்கும்படி செய்து அதற்கு வாங்குகிறோம். மனிதர்களுக்கு உபயும்வழிகாட்டி அவர்களைக் கடைத்தேறச் செய்யும் உண்மையான ஸத்ருநவையப்போல விவேகசிந்தாமணியை வாசிப்பவர்களுக்கு அது உற்றவிடத்தாயியாய் நின்று விவேகத்தை வளர்க்கும் குருவாய்த்தோற்று மென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. பத்திரிகையை முழுதும் படித்துக் கையொப்பக் காரர்களாய்ச் சேரவும், ஸ்திரீகளைப் படிப்படியே சேருப்படி செய்யவும் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப்பத்திரிகையை வாங்கி வாசிப்போர் இப்போதானவர்களின்மீது வந்தேறிப் பெறு வாழ்வெய்துவர். சம்பார்க்க சாதனமான பத்திரிகையென்றும் விவேக விருத்திக்கின்றியமையாததென்றும் அனேகர் அதை ஆதரித்துக் கொண்டாடிவருகிறார்கள். பத்திரிகையிருக்கும் பத்திரிகைக்கும் அப்போதம்மடெனிய முழுப் போனதில் சேர்ந்த பெரு கஷ்டத்தைச் செலவுக்குவேண்டிய அளவே வாசகன்க்கிடப்படுவதாகவேண்டுமென்ற உடனே யெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

1910ஆம் ஏப்ரல் - மே முதல் 18-வது வால்யம் ஆரம்பம்.

சி. வி. ஸ்வாமிநாதையர்.

எம். கே. நாராயணஸ்வாமி ஐயர், பி-ஏ., பி-எஸ்.

பத்திராசிரியர்.

விவேகசிந்தாமணிக்கமிட்டி காரியதரிசி

ஐயர்,

ORDER FORM.

Please enrol me as a Subscriber and send the Vivekachintamani by V. P. P. 1 year's subscription, viz, Rs. 4-1-0.

ஐயர், விவேகசிந்தாமணிக்கு என்னையும் ஒரு சந்தாநாராயணச் சேர்த்துக்கொண்டு முதல் சஞ்சிகையை ஒரு வருஷ சந்தா ரூபா 4-1-0க்கு V. P. P. மூலமாக அனுப்பக் கோருகிறேன். தவறாமல் தபாலாயில் பண கட்டும் பெற்றுக்கொடுகிறேன்.

பேர், கொழிஸ், ஷர் ஸிர்சம், போஸ்ட் இளைவகோ கண்டெழுதவும். தனிப்பிரதி ஒற்றைச்சஞ்சிகையானால் அனு 5½, இரட்டை சஞ்சிகையானால் அனு 10 உலுப்பவும்.

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is,
but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it." But,

"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் நமஸ்த்

[God is Love: Knowledge is Power: Aum

ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATI.

புத்தகம். 18.] 1910வரு டிசம்பர்மீ, சாதாரண வரு மார்ச்சுமீ [சஞ்சிகை, 9.

KHANDA-YOG, OR ABSOLUTE MIND-CONTROL.

To Sri Chinna-musta Vidyeesvari,
OR, THE BEHEADED YET LIVING FORM OF LOVE SUPERN.

"Truth is Beauty: Beauty is Truth. That is all
You know on earth, and all ye need to know."—Keats.

I

When Love to Beauty wed,
By Beauty is embracing led,—
Love and Beauty in Eternal Union knit
So rise up in flourishing form well-knit
That the life-current in triple-stream flowing,
Into its tripartite contents divided are glowing
Each running its course in high torrents tossed
Until its form in a ghost representing its own self is lost.

II

Thus the *pitta-nāḍī* in a ray of Light is lost ;
 While the *śleshma-nāḍī* 's in a ray of Darkness tossed ;
 Between the two is Love and Beauty's well-knit form
 Which with its head cut off the body still lives in form !
 For the life-current from its source in body rising, still flows through it ;
 Though cut in twain the head and trunk by the life-current true is still through knit
 Thus the moral of Love inspired by Beauty's strength
 The immortal picture of *Chinna-musta* portrays at length !
Aum Sri Chinna-Musta Vidyacarairi Namah !

கண்டயோகம்

அல்லது “மனமிறக்கக் கற்றல்”

“மனமிறக்கக் சல்லாதார்க்குவாயேன்
 பராபரமே !” — தாயுமானவர்.

ண்டம்” என்றால் இரண்டு பட்டுப்போனது என்ற அர்த்தம் : வெட்டப்பட்டது என்றும் சொல்லலாம். எம்ஸ்செருத்தில் “சின்னம்” என்றாலும் சேதிக்கப்பட்டது, அதாவது கண்டம் என்றே அர்த்தம் கொள்ளும். பூசலித்யைகளில் ஒன்றுக்குச் “சின்னமஸ்தா” என்று பேர். அப்படியென்றால் சேதிக்கப்பட்ட தலையையுடையவன் என்று அர்த்தம். அஷ்டதன சமஸ்த்தின் கர்ணிகையில் பாமசிவனால் தலிக்கப்பட்டுப் பிறகு பண்டாகரனாகி ஸ்ரீதேவியினால் காமேசுவரான்திரத்தினால் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டபின், அபின்னசக்திபான லரிதாம்பராவின் வரப்பிரசாதத்தினால் ரதிகேஷமாங்கல்ய பிகைப்பெற்று அவளுக்குட்பட்டிருவாய்த்தோன்றும்படி அனுக்ரகிக்கப்பட்ட மன்மதனைப் பெற்றபின் “கண்ணிமுந்து பெற்றுள்” போல் கணவனையிழுந்து பின்னும் பெற்றபாத்தியவதிபான ரதிகேசியானவன் அழகேயுருவாயமர்ந்துள்ள தான், காமேசுவரான்திரம்

பட்டு விழுந்து பின்னுயிர்பெற்ற மணிமையினால் ஆசைசெய்ய தீர்ந்து அன்பே யுருவாயமர்ந்த காமேசுவராப்போலுமுள்ள காமதேவனைக் கட்டியனைந்து மனத்தோடு மனம்பொருந்த முகத்தோடு முகத்தைவந்துக் கிரீடக்க, அழகே யுருவெடுத்த அன்பைத் தழுவினதுபோலும், “கமலாம்பாள் சரித்திரத்தில்” அரசைமாதைத் தழுவினின்ற முல்லைக்கொடியின் அழமைப்பார்க்கு அதில் மனம் லிபித்திருந்த ஸ்ரீனிவாஸனை முல்லைக்கொடியோலும் தழுவி நின்ற லெக்ஷ்மிபைப்போலும் காமனும் ரதிரும் கலந்ததோர் களவிலின்று எழுந்ததோர் மதுவின் குதாஹலப்போலச் “சின்னமஸ்தாவர்த்தியே சுவரி” பென்னும் “ஜ்யோதிஸ்தர்க்கதம்மணி” என்று கருதிபாடிய கீர்த்திபெற்ற வித்யேசுவரியானவன் உதயசூரியன்போல் தன் திருமேனிலிளங்க எழுந்தருளி காபனைத்தழுவிப் ரதின் பிரஷ்டத்தில் ஒருகாலும் கோரப்பட்டையிலொருகாலுமாய் திவ்ய நிரந்த கோலாகலத்தோடு எழுந்தருளி “சிருஷ்ட ஸ்திதி வ்யவன கர்மகிருத்” என்ற கருதிவாக்கியப்படி சிருஷ்ட ஸ்திதி ஸம்ஹாரமாகிய முத்தொழிலையும் ஸீலயாக வியற்றிக் கடைசியில் தானும் லயமடைந்து விஷ்ணு ஸ்வரூபமாக விளங்கும் அதிரஹ ஸ்ய உண்மையைப் பக்த கோஷ்டஞ்ச்குள்வபடியுணர்த்துவான் பார் முதற்பூதமெல்ல மழித்துப் பசிதாஹங்களைத் துவட்டலம்செப்து பித்த

வாத சிலேஷ்மங்களின் சையோக ரூபமாக விளங்கும் ஜீவநாடியையும் அதன் த்ரிசுணம் விளங்கப் பிரித்து பித்தநாடியை அதன் ஸ்வரூபாத்மகமான ஜோதிக்கிரணத்தின் பிரதிபாஸனாதோர் யோகினி ரூபத்திலும் சிலேஷ்மநாடியையும் அப்படியே அதன் ஸ்வரூபாத்மகமான அந்தாரத்தின் பிரதிபாஸனாதோர் யோகினி ரூபத்திலும் ஒடுங்கச் செய்து, மிஞ்சிநின்ற வாதநாடியொன்று தானும் பிரஜ்ஞான ஸ்வரூபமான தன் மஸ்தத்தில் ஒடுங்கும்படிச்செய்து அது அப்படியே ஒடுங்கி நிற்பதின் உண்மையை யோகசித்தர்களுக்குக் கரதலாமலகமாய்க் காட்டக் கிருபை கூர்ந்து பிரபஞ்ச ஸம்ஹாரஞ்செய்ததன் (ஞான) வாளால் தானே தனது கழுத்தை யரிந்து இடது கைமில் தாங்கிக்கொண்டு, பித்த வாத சிலேஷ்ம நாடிகள் ஜீவநாடியி னிருந்து பிரிந்து செறிந்து ஒடுங்கும் உண்மையைக் காட்டி நிற்கிறது. இந்த அநிர்ஹவியமான யோகரஹஸ்யத்தை அஹம்புற மொக்க அன்பினுணர்ந்திய என் தாயாம் ஸ்ரீ சின்னமஸ்தா வித்தியேசுவரியைச் சரணம் சரணமென்று அவள் திருவடி சரண்புகுந்து அவள் அருளால் அருளிய உண்மையை அருள்நிறைந்த மனத்தின் தெருளாணுணர்ந்து தெரிந்தவாதத் தெரிந்தபடி தெரிவுடனுணரக்க ஸ்ரீ குருவைப் பணிந்தடைந்து துதித்து நிற்கிறோம்.

“சந்ததமும் என்ருவிலி வந்தவிலிசெய்யுமம்மா
சாயாம்பூலரஸ்வதியே ச்யாமாளையே—
தகிணுமூர்த்தியே ஸ்ரீகுருபோகியே
சுவாமன் சமாதிகொடுவோ!”

“அஞ்ஞான விஞ்ஞபிரிந்து அருவருணையமாகித்
விஞ்ஞான குரியன் உதித்தார்—
ஜகர ஸம்பன் கூழ்ப்புது யென்ற இரத்திரி மூன்
[துவகழித்து
ஸ்வாஹுபோகேதயமானேன் யோகவே!”

“உபதேசதரகச் சிருபையான அருக்கன் உதித்தவுடன்
ததகரமான வெளிபானேன் ஐயவே
தகிணுமூர்த்தியே ஸ்ரீகுருபோகியே
ஸ்வாமின்வமாதிகொடுவோ!”

பசுயஜ்ஞம்.

ஜீவேஸ்வரானென்றதிகிதிரும் அந்வயவும
சின்மாந்நிர யாகம்பண்ண ஜிணகுவகிந்து
ஆகாமய ஸஞ்சித வர்ணாசிரமக்கொன்ற
காமரூபகர்மப் பிராப்த பசுவை

ஞானமென்றபசுவிலுங்கண்டமகன்மமாய்த்துணிந்து
ஜோதியாகும்வழியையெடுத்து
ஞானயோக சமாபதியில் பிரபலாணி வளர்ந்து
பரிபக்குவமாகச்சமைத்து—

புண்பபாவங்களைன்றஆச்சியத்திசெனரிந்து
புரோடாஸ பிண்டஹினை
அண்டாகாரமென்றுஅகிணிகுண்டத்தில்
ராஜயோகஅந்வயர்க்கும—

ஹம்ஹோஹம்ஹோஹமென்று அவயமிட்டுக்கொடியாய்
ஆஹுதிகன்பண்ணிநிற்குஞ்
தகிணுமூர்த்தியே ஸ்ரீகுருபோகியே
ஸ்வாமின்வமாதிகொடுவோ!

ஸ்ரீ சின்னமஸ்தா வித்தியேசுவரி ஜீவநாடியை
ப்பிரித்துப் பிராண நாடியைப் பிரஜ்ஞான கன
ஸ்வரூபியான தன்னில் ஒடுங்கப் புசித்து, பசுய
ஜ்ஞம் செய்யும் பரம ரகஸிபத்தை “மஹத்துக்
கர், பிரஹ்மநிஷ்டான், பாலவிருத்தான், மஹ
யோகி, குரு ஸ்வாமியின் தெரிசனந்தேடி நிற
கின்றார்கள்” என்றுணர்ந்து பிராணனைப் பிரஜ்
ஞானத்திலொடுக்கி, பிரஜ்ஞானம் பிரஹ்மமா
கத், தான் அகண்டாகார லக்ஷ்மியாகி குரு
ஸ்வாமியின் ஐக்கியபோகம் அனுபவித்து நிற
பதை பரமார்த்த மிழந்த பரமரர்களுக்குரைப்
படுத்திப் படி?

அந்ததன மலராமந்த ஸ்வாதிஷ்டான சக்கி
ரத்தில் கமலகர்ணிகையின்மேலே வானானுசரி
ரத்தேடு காமஹம் ரதியும் கேர்ந்த கவலியில்
தாறுதித்து பாலகூரியனைப் பேரன்ற காந்தி
யுடன் விளங்கா நின்ற “வித்தியாசாரியாய்”
தேஜோமனமதனைப்பூஜிக்கும் வழியுரைப்பான்
“சின்னமஸ்தா” தாறுதித்தான். கண்டல்ஸ்
தானத்தில் வாயுச்சக்கா மிருப்பதாலும், வாயு
வினம்சமான மனம் கண்டல்ஸ்தானத்திலிருப்

பதாலும், கண்டம் (கழுத்து) சுத்த தத்துவமான மஸ்தத்துக்கும் (தலைக்கும்) மிசர் தத்துவமான உடலுக்கும் மத்தியிலிருப்பதால், அகண்ட பரிபூரணமான இரண்டற்ற பரம்பொருளைக் கண்டமாக்கிச் சின்னமாசவும் பின்னமாகவும் காட்டி ஈசுவரனுடைய மாயா சக்தியினால் நாமரூப பேதங்களான பிரபஞ்சமாம் (தோற்ற மாத்நிரமான்) உலகை உண்பெண்ணிக் காத்தழித்து லீலைபுரிகின்றது. இப்படி வினையாடிக் கொண்டிருக்கும் மனதைக் கண்டித்து (நிரோதனம் செய்து) அதன் சித்தவிருத்தியைத் தடுத்திருந்திருந்தி மரக்க ஏகாக்கிர சித்தத்தில் செல்லப் பழக்குவதே யோகமாம். இதைப் பதஞ்சலி பகவான் “யோகம் சித்தவிருத்தி நிரோதனம்” என்னும் சூத்திரத்தால் வெகு அழகாய்க் குசிப்பித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்தச் சித்தவிருத்திநிரோதனம் செய்ய மனதைப் பிடித்தல்லவோ அதையடக்கல் வேண்டும்? மலடிமகனை பெங்குதேடிப் பிடிக்கிறா? அநீர்வாச்சியமான மனதைப் பிடிக்கும் வழி உயப்படி? இதற்காக ஒரு தந்திரம் செய்தார்கள்; “மனம் ஒருவழிப்பட்டது மந்திரம்” என்று இருப்பதால் அந்த “ஒருவழி” தானும் எது என்று கேட்கும் தேஹபாவம் நமுவாத சிஷ்யனுக்கு கண்டத்தைக் குறிப்பாய் (ஸகியமாய்)ச் சொன்னார். மஹாதந்திர ஸ்வரூபமான ஸ்ரீகுரு கண்டத்தைப்பற்றி அதைத் துண்டித்துப் பார்த்தால் மனதின் ஸ்வரூபம் தெரியும்! அப்படி யென்றால் என்ன? கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டால் மனதை யறியலாமென்றாகிறது! கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டால் பிராணன் கூட்டைவிட்டுப் போய்விடுமே பென்கிற சங்கைகளைப்ப, கழுத்தை யறுத்தாலும் பிராணன் கூட்டைவிட்டுப் பிரியாதபடி யொரு தந்திரம் செய்யக் கற்பித்தார். அந்தக் கற்பிதயோகமே ஹடயோகம். ஹகாரமாகிய சூரியனையும் டகாரமான சந்திரனையும் தேஹத்தில்—பிரித்துக் கூட்டும்

சக்தியுண்டானால் பிராணன் கூட்டை விட்டுப் பிரியாது எல்லா ஹடமும் சாதிக்கலாமென்றார். சரீரத்தில் சூரியசந்திர அச்சங்களாக விளங்கும் பிங்கலை, இடா என்கிற நாடிகளைப் பிரித்துச் சேர்க்கும் வகையை உபதேசிக்குமாறு ஹடயோக சாதனங்களை யுபதேசிக்கலானார். இந்த ஹடயோகத்தில் வயயோகமும், வயயோகத்தில் மந்திர யோகமும் அடங்கும். மனதை மந்திர யோகத்தால் ஒரு வழிப்படுத்தி, ஒரு வழிப்பட்ட மனத்தை வயயோகத்தால் சுட்டி மூர்ச்சிக்கச் செய்து, வயயோக சமாதியப்பியாசத்தால் மூர்ச்சை தெளிந்து பிரஜ்ஞையுண்டாகும் வரையில் வயயோகத்தை அப்பிய சித்து சித்திபெற்றுப் பின்னர், “நாடிதாரணை, வாபுதாரணை, அங்கிதாரணை, அமுததாரணை” யென்னு மிவைகளால் நாடிவழக்கம், வாபுவழக்கம், அங்கிதாரணையால் சிவனைப் பூசித்து, அமுததாரணையினால் சக்தியை வசப்படுத்திக் கொண்டால், “கேவலதும்பகம்” என்கிற ஹடயோகசித்தி கைகூடி வரும். இந்தக் கேவலதும்பகம் என்னும் ஹடயோக வித்தி கூடினால், ராஜயோகம் செய்ய யோக்கியனாவன்.

கண்டத்திலுள்ள தம்மராசாசத்தைத் தியானித்தால், சித்தம் என்பது இன்னதென்றும், வித்தன்மைய தென்றும் தெரியவரும், சித்தம் என்பதை யறிந்தால் சித்தவிருத்தியே மனமாகையால், மனதையும் அதனால் அறியலாம். “சித்தவிருத்தி நிரோதனமே” யோகமாதலால், யோகத்தையும் அறியலாம், சித்தம் என்பது குயவன் பட்டடை யிலுள்ள பக்குவம் செய்யப்பட்ட மண்ணுக்குவமேயமாகக் கொண்டால், மனம் என்பது அந்த மண்ணேற்றிய திருகை அல்லது சக்கரமாம். யோகம் என்பது அம்மண்ணை உருவாக்கும் குயவனுடைய கைச்சாமர்த்தியமாம். இப்படியாக உபாதான காரணம் (Material Cause), கருவிகாரணம் (Instrumental Cause), கர்த்தாகாரணம் (Efficient Cause), என

மூன்றுவித காரணங்களின் ஞானமும் கண்ட யோசகத்தால் சித்திக்கிறது. திரிவிதமான காரணத்தை யறிந்தால் யோக சம்யமத்தாலே காரணகாரிய நோர்ணைபற்றி விசாரித்துக்கொண்டேபோய் முதற்காரணமான ஆதிபராசக்தியை அறியலாம். இதுவரையில் தான் யோகம் பயன்படும். ஆதிபராசக்தி பின்னமாயும் அபின்னமாயுமிருந்து விளக்குவதை ஞானயோகத்தால் அறிந்து அனுபவிக்கவேண்டும். “அறிவுபிறந்த சுதமதனை யனுபவித்தே யறியவேண்டும்.” திரிபுடி ஞானம்வரையில் தான் யோகம் செல்லும். திரிபுடி ரஹிதமான அகண்டாகார ஞானம் தற்போத அழிவிலேயே சித்திக்க வேண்டுமானாகையாலும் அந்த தற்போத அழிவும் அருள் நிறைவாலேயன்றி வேறுவிதத்தால் சித்திக்காமையாலும், “அவனருளே கண்ணகக் கானினில்லால்” வேறு விதமாக எழுதியும் சுட்டியும் காட்டவொண்ணாது என்று அப்பர் ஸ்வாமிகளும் மற்ற எல்லா ஸ்வானுபவச் செல்வர்களும் குறிப்பிட்டே பாடியிருக்கிறார்கள்.

தற்போத அழிவை “ஒழுவினோக்கே” என்றும், “மனமிறத்தல்” என்றும், “கண்ட யோகம்” என்றும், ஸ்தூலபாவனையில் “கழுத்தையறுத்துக்கொள்ளல்” என்றும் பலவிதமாகச் சொல்வதுண்டு. “தன்மனே விலயம் யாதி” பென்ற சுருதிவாக்கியத்தின் ஸ்ஷியார்த்தம் எதுவோ அஃதொன்றையே இவையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டும். ஆகவே தன் தலையை யறுத்து இடதுகையில் வைத்துக்கொண்டு வாகநாடியாய் பிராணனைப் புசித்துக்கொண்டு, பித்தநாடியை நாத தத்துவத்தை விளக்குமோர். யோகினியுண்ண, சிலேஷ்மநாடியைப் பூததத்துவத்தை யொடுக்கும் ஒரு யோகினி யுண்ண விளங்கும் ஸ்ரீ சின்னமஸ்தாவித்யேசுவரியின் தரிசனம் கிடைக்கப் பெற்ற நாம் அவளுடைய ரஹஸி போபதேசத்தையும் அவள் திருவுருவத்தின் இரஹஸியார்த்தத்தையும் உண்மைப் பத்தர்களும் உத்தமயோகிகளும் உணர்ந்துய்யுமாறு

அவளது திருவருள் தூண்டத் தெவிட்டாத் தென்கட்டியொத்த அவள் இன்சுவையுணர்ந்த அனரவினின்றும் உள்ளத்தாராய்ச்சியால் கதித்தெழுந்த கனவு நனவுபிறந்ததோர் துரியாஸஸ்தையில் கண்டது கண்டபடி. “உரை யற்ற நொன்றை யுரைசெய்யும் ஊமர்கள்” வழிபற்றிச் சொல்லாது சொல்லிச் சூசிப்பத்தோம். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி ஸ்வாமிகள் ஸ்வாமிக்கும் அம்மனுக்கும் ராசி செய்யத்தூணிந்து அது பலிக்காதபோது கழுத்தை யறுத்துக் கொள்வதாகப் பாவனைகாட்டி ஆலயங்களில் நடந்து வரும் ஐதிகம் கவனிக்கத்தக்கது. பிராணன் போகாமல் கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டால் கண்ட துண்டமான பிரபஞ்சஞானம் அகண்டாகாரமாக விளங்கும். அகண்டாகார விருத்தியில் பேதபாவனைக் கிடமில்லையால் ஸ்வாமி யம்மன் என்கிற த்வைத பாவனையிலுண்டான ஊடல் த்வைதபாவனைக்கிடமான “மனம் விரக்கவும்” இருக்க இடமற்றுத் தானே தீர்ந்துபோம். இந்த வுண்மையையே தாயுமானஸ்வாமிகள் “மனமிறக்கக் கல்லாதார்க்கு வாபென் பாபபரமே!” பென்று பாடியிருக்கிறார். மனமிறத்தால் எல்லா சுகமும் சித்திக்கும். ஆகையால் மனமிறக்கக்கற்ற மாண்புடையெல்லாரும் உலகத்தாரை நல்வழிப்பட்டுய்யவேண்டி கூவாமற் கூலியழைக்கும் வண்மையாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குரலோசை “சந்தையிரைச்சலிலே” குடியிருக்கும் ஐகத்தாருக்குக் காதிஸ் நுழைவதில்லை பாவம்! இதற்கு என் செய்யலாம்!

காரமேடெல்லாம் கால்விட்டோடும் மனத்தின்பிறகே யோடியுலுத்த மன்னுயிரைத்தாயுமானவர் பின்புருகிறபடி கூவி யழைக்கிறார்:—

“காடுவ் கரைபு மனக்குரங்கு
கால்விட்டோட வதன்பிறகே
யோடுச் தொழுவந் பயனுனோ!
ஒன்றும்ப் பலவா யுயிர்க்குயிராய்
ஆடுந் குருணைப் பரஞ்சோதி
யருளைப் பெறுதற் கன்புநிலை
தேடும் பருவ மீதுணைமீர்
சோ வாரும் சகத்தோ!”

“காக் முறவு கலந்துண்ணக்
கண்ண ரகண்டா காரசிவ
போக மெனும்பே நிற்பவென்னம்
பொங்கித் தனும்பிப் பூரணமா
யேக வருவாய்க் கிடக்குதையோ
வின்புற் றிடநா மிளியெடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச்
சோவாரும் சகத்திரே!”

ஓம் தத்ஸத்.

The Supplicating Voice and the Responsive Echoe.

தேவி பிரச்னோத்தரம்.

(ஞானவாசிஷ்டம்—“தேவியுத்தரம்.”)

“ஒருவருக்குநா மொன்றும் நல்சிலம்
உணர்வின்வண்ணமே யுயிர்களுப்துமாற்
கருதிமுத்திரீ சுதிவிரும்பினும்
காதலித்தசிறு கண்ணாஸித்தனம்!
பெருகுகாதலா விர்தவண்ணமிப்
பேதைவேண்டவிப் பேறுநல்கினம்!
உயிருதபத்திரே நனைந்ததெய்திடும்
எமதுபார்வையால் யார்க்குமென்றனன்.”

—லீலைகதை.

பிரச்சினை (27-10-10)

“சூமத் சுவாமிகள் திவ்ய தரிசனைக்கு அநே
கம் முறை வந்தும் கடைக்கவிலில். அடிபனுவங்
கருதார்த்தனாகும் வண்ணம் இன்னும் சுவாமி
கள் அடைந்த பேரிவப் நிலையை எளியனார்
தெளிவுமாறு, அவ்விடத்திற் குத் திருவுள்ளப்
பாங்காகில், உத்தரவாக மிகவும் வேண்டிக்
கொள்ளுகிறேன். மஹான்கள் அந்தரங்கத்தைச்
சீக்கரம் வெளியே சொல்லார்கள்.”

சூரி தேவிக் கர்ப்பணாபி து. 27-10-10.

சூரி தேவி சரண்.

உத்தரம் (28-10-10)

“ஆவாபூதிப் பண்டார மவன்
வேசடை நீக்கும் வழியறியான்:
பாசறையில் வைத்த போக்கிவத்தைக்
காசறையில் வைத்துப் போக்காதே!
தாசாதே! யென்ற குரங்கின்சேஷ்டையும்
தசரதன் சோமம் ஒன்றாமோ!
அக்ரீரியாயுள்ள ஆத்மாவஸ்யத்தை
ஸகரீரிகளு முணரப் போமோ?
போகா தப்பா போகாது!
புலன்பொறி யாளர்க்குப் போகாது!”

Easy Lessons for the Young

(Copy-right)

2. The Siddha's Sayings Explained.

சிறுவர்க்கான ஷிரீமே பதேசங்கள்.

2. சித்தரது உபதேசவாக்கியங்களின்
உண்மை விளக்கம்.

தலுபதேசத்தில் “எல்லாம் வல்
ல சித்தராம்” குருபரன் தன்
னைச் சரண் என்றடைந்ததோர்
அத்தமனைப் பெண்ணுக்கிப் “பதி
விரதா தர்மத்தைப் பாரில் நீ காக்க” வென்று
சொல்லி “முகவந்து மானதோர் ஸீர்தைக்
கொண்டு உன்னெழுப் ஸீயங்களை யெல்லாம்
தொலைப்பாய்!” என்று உபதேசித்துப் போன
தைக் கூறினோம். “கல்யாணை கரும்பு தின்னச்
செய்தவரான” அந்த சித்தர் வாய்ப்பிறந்த திவ்
யோப தேசங்களின் உட்கருத் தென்ன வென்
று உள்ளாய்ந்து பார்ப்போம். அவர் சொன்ன
மாத்திரத்தினாலே “பெண்ணை” (அதா

வது “கிராஹியசக்தி” வாய்ந்த ஆத்மன் “யாருமறியாத அறிச்சந்திரன் கட்டினதாலி” பூண்டு (அதாவது “மலம் கொண்டது மாங்கல்யம்” என்ற மூதுரைப்படி சிவவன்மனன நிதித்தியாஸனத்தால் அவர் உபதேசத்தை யுட்கொண்டு அதே லக்ஷியமாய் நாதானுசந்தானம் செய்து) அவர்சொல்லிய அதிகுசாமான்யமான ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் உட்பொருளைச் சிந்தித்து மனோவாக்குக்காயங்களால் திரிகரணசக்தியாய் அவருடைய வாக்கைப் பரிபாலனம் செய்துவர அவ் வாக்கியங்களின் வாச்சியார்த்தம்போல் லக்ஷியார்த்தமும் அதியற்புதமாய் விளங்குவதாயிற்று.

“துர்க்கமாயைநமஸீ” — “ஸமரோசதுர்க்கா” என்றபடி ஸ்ரீ துர்க்கையாம் அதிர்ஷ்டமான தேவதையை சம்ஹாரசக்தியாக நமஸ்கரிக்கச்சொன்னதால் “தன்னயம் பாராட்டாமையும் தன்னக்கொடுத்தலுமான “சக்திதர்மம்” சாக்ஷத் துணையாகக் கொள்ளத்தக்க தென்பதைக்குறித்தது வெள்ளிவிட்டமலைபோல் விளங்கா கின்றது.

இனி “மூலவந்துமானதோர் ஐந்தாம்” அவருடைய பதினைந்து வாக்கியங்களையும் அவற்றின் வாச்சிய லக்ஷியார்த்தங்களையும் ஆராய் வோம். “பஞ்சசக்தியாயைநமஸீ” என்றதனால் தேவி ஐந்து என்னும் எண்ணுக்ககிஷ்டானமாய் பஞ்சிகரணவிதிக்குத் தூரகமாய் இருக்கருளென்பது பெறப்பட்டது. “அறிவுருவாம்” தேவியை அந்தர்யாமியாகவும் அந்தர்ப்பூதமாகவும் அறிந்து ஆசிரயித்து பதிவிரதாதர்மத்தையனுசரிக்கவேண்டும். ஏனேனில் தேவிபவந்தானே தர்மமப்பாளாகவும், தர்மஸம்வர்த்தினியாகவும் இருந்து தர்மத்தை ஸ்தாபித்து தர்மத்தை விரித்திசெய்கிறார்.

(1) “அண்டை அயல் கேட்கப்பெசாதே.” இதன் வாக்கியார்த்தம் வெகு சுலபம். இதன் லக்ஷியார்த்தமும் அப்படியே. “மோனமென்பது ஞானவரம்பு” என்றாராதலினாலே மோன

த்துக்கு மிஞ்சிய சாதனமும் சாத்திமமுமில்லாமையினாலும், இதனால் “ருருசொல் ஒருசொல்” என்றபடி தேவியின் “மௌனமந்திராதித்ய வித்யை”யாம் மோனத்தையே உபதேசித்தார்.

மௌனம் மூன்றுவிதம்:—

(1) காஷ்டமௌனம்.—அதாவது, தேகம் நிச்சலனமாய்த் தானுவைப்போல் தண்டாகாரமாய் ஸ்தம்பித்து நிற்பது. இது பிராணயாமவதித்திபெற்றவருக்கே ஸாத்தியம். மற்றவர்களுக்கு நேரும் காஷ்டமௌனம் “ஸ்ரீச்சை” யென்று சொல்லப்படும்.—

(2) வாக்குமௌனம்.— “பாகாவாராயி னும் நாகாக்க”வென்ற திருவள்ளுவரின் பொய்யாமொழியாலும், “மௌனம் ஸர்வார்த்தஸாதகம்”, “மௌனம் கல்நாஸ்தி” யென்ற ஆப்தவசனங்களினாலும் வாக்குமௌனத்தின் விசேஷம் தானே விளங்கும்.

(3) இவை யிரண்டிலும் பெரிதும் ஸர்வோத்திருஷ்டமுமானது “மனோமௌனம்”. இந்த மனோமௌனத்தை யுத்தேசித்தே மற்ற மௌனங்களெல்லாம் அப்பியசிப்பது. அவை களெல்லாம் சாதனங்களாம். இவ்விதான்தேசித்திமுத்தியெல்லாமளிக்கும்: ஆகையால், சாத்தியபுருஷர்களால் மிகவும் விசேஷமாகக் கொண்டாடப்பெற்றது.

கல்லால் நீழலிலிருந்து பரமகுருவாகிய தக்ஷிணமூர்த்தி சந்நாதி நால்வர்க்கு உபதேசித்ததும் இதுவே. மௌனோபதேசமே யுபதேசமன்றி மற்றவெல்லாம் உபதேசமாகா.

“நீதியாய்க் கல்லாலி னீழல்க்கீழேயிருந்து போதியாவுண்மையெலாம் போதித்தான்—வதில் சுகாதியாய் தவத்தோர்க்கு ஞான தினகரன மௌன சிவன்.”—தாயுமானவர்.

என்றதனாலேயும் மௌனோபதேசத்தின் பெருமைவிளங்கும்.

(2) “சண்டைபோட்டெதிர் பேசாதே.” இதுன் வாச்சியார்த்தம் வெள்ளியடையாக விளங்கும். பதிவிரதாதர்மம் பூண்டோர், ஆணையினும் பெண்ணையினும்சரி சண்டைபோட்டெதிர் பேசலாகாது. ஏனெனில் சண்டையால் சண்டையே வளரும். எதிர் பேசுவதினால் வார்த்தை வளருமன்றி வேறு பிரயோசனமில்லை. வார்த்தை கொடுத்தால் வார்த்தையின் அர்த்தத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு அதன் லக்ஷியத்தையுணர முயல்வோரிடம் வாக்குக் கொடுக்கவேண்டுமெயன்றி, தாம் என்றால் தோம் என்று எதிர்சப்தம்செய்யும் “வாதநோவாளரிடம்” பேசுவது மகா தொல்லை! ஏனெனில் அவர்கள் விவேககுணியர்களென்பது திண்ணம். “வேதமுதவான நல்லாகுபத்தன்மைவைய னினக்குமுட்கண்ணிலார்க்கும், மிக்கரின் மகிமைபைக் கேளாத செவிடர்க்கும், வீறுவாதம் செய்யும் வாய்-வாதநோவாளர்க்கு மெட்டாத முக்கனுடைமாயருந்துக் கமிர்தமே!” பென்று அனுபவித்தறிந்தவர் கூறியிருப்பதால் எதிர்வாதம் செய்வதை பொருபொருட்டாக நீனைப்பவர் விசாரமுடிவெய்தி விசாரந்தியுடையார். ஆதலால் திரிகரணங்களாலும் “சண்டைபோட்டெதிர் பேசாதே” யென்றார். இக்கலிகாலத்தில் பரமசாதுவாயிருந்தால் எல்லோரும் தலையிலொரு சொட்டுவைப்பார்களேயென்றால், அப்படியல்ல! நல்லபாப் புக்குச்செய்த உபதேசம்போல் அந்தக் கரண சத்தியார்த்தம் கர்ம சங்கல்பம் நடுவுவதற்காகச் சொன்னதை அசட்டுத்தனமா யர்த்தம்செய்துகொண்டு மோசம் போகக் கூடாது. “சக்திக்கு வித்துத் தனதுபசாந்தமே” பென்று திருமந்திரோபதேச மிருப்பதால் அந்த உபசாந்தத்தைப் பெறவேண்டி மனவிசாரந்தியடைவதற்கான சாதனத்தை யுபதேசித்தார். அதனால் இனிச்சவாய்த்தனம் போகவேண்டுமென்பதல்ல. அற்ப விஷயங்களில் பொறுமை விவேகக்குத் தானே வரும். பொறுக்கக் கூடாத பெரிய விஷயங்களில் “எய்தவனிருக்க

அம்பை நோவாமல்” அனுபவத்தை கீகொண்டு சாரிய காரண தோரணையாக விசாரணை செய்துகொண்டு போனால் கர்மத்தின் விதி விளங்கும். விளங்குங்கால்,—

“தான்முன்னஞ் செய்தவிதிவழி தான்ல்லால் [ல்லே.”
வான்முன்னஞ் செய்தக்குவைத்ததோர் மாட்டி

என்னும் திருமந்திரோபதேசத்தின் உண்மை விளங்கும்.

(3) “உண்டதற் கிரண்டகம் நீனைக்காதே.” சாந்தோக்கியோபசிஷத்திற்கொல்லியபு “பஞ்சயஜ்ஞத்தாலே” இந்த மானுடதேஹம் சித்திரத்தினுலே, பஞ்சபஜ்ஞத்தையே பாமசாதனமாகக் கொண்டு வந்தவழியைத் தேடிக்கொண்டு மீண்டும் கடவுளின் திருவடிபையச் சேர்ந்து ஜன்மஸாபல்யம் பெறவேண்டும். உண்ணும் பொழுது இந்த தேஹத்தையே யாககுண்டமாக வமைத்து அதிலுள்ள ஜீராக்னிபையே யாகாக்னி யாகக்கொண்டு பஞ்சாக்னி வித்யையினுலே, பிராண, அபான, வியர்ன, உதான, சமானனுக்கிய பஞ்சப் பிராணன் களுக்கும் உண்ணுமுனைவை யாகுதியாகச் செய்து, பஞ்சப் பிராணனும் சேர்ந்த ஜீவனை (பசுவைக பாவித்து) சித்தக்னி குண்டத்தில் யாகஞ்செய்து பிரஹ்மத்துக்கு அர்ப்பணமாக்க வேண்டியது. இது உண்டது உடம்பில் ஓட்டி உயிர்வளர்ப்பதற்குக்காரணம். ஈசுவரத்தியாகத்தால் இந்த தேஹம் கிடைத்ததால், தேஹத்திலுள்ள ஜீவனை வளர்த்து ஈசுவரனுக்கு அர்ப்பணமாக யாகஞ்செய்வதால் அவனிடத்தில் பட்ட கடனைத் திரும்பிக்கொடுத்து குணந்தீர்தவர்களாகிறோம். இல்லாவிட்டால் ருணபாத கர்களாய் ஆகாமிய சஞ்சித ப்ராபத்த கர்மங்களாலே தூண்டப்பட்டு மேன்மேலும் கர்மத்தையே செய்து கர்மவலையிற் பட்டு “புனா பிஜநம் புனாபிமரணம்” என்றபடி பிறப்பதும் இறப்பது மாகவே யிருந்து காலசகரத்தில் சிக்கச் சுழன்றுமுன்று அவதிப்பட வேண்டி

பது தான். ஆதலால் ஊனை வளர்த்து யமன் வாய்க்கேற்றையாகாழல், ஊனுணர்வைச் சிதக்கி குண்டத்தில் ஆகுதிசெய்து சின்மயானந்தராசுவே உன்னால் வேண்டும். இவற்றிட்டு, “பூதமொடு பழகிவளர் இந்திரிய மாம்பெய்துள் புந்திமுதலானபேய்கள், போராடு கோபாதி ராகூணப் பேய்களென் போத்ததை பூதழித்து வரத்தனை வளர்த்திடச் சதுர்வேத வஞ்சன் விதித்து” நேர் விதிக்காளாகி மாயை மயங்கி லாப் பட்டு மயங்கித்திரியில் அது “உண்டதற் கிரண்டகம்” கிணத்தலாம்—அப்படிச் செய்ய கிண்கிரண்டை யென்றார்.

(4) “கோண்டவனைக் குடி கேக்காதே.”

வர்க்கியார்த்தத்தில் கொண்டபுருஷன் குடிசையைக் கெடுப்பது இல்லாத தர்மத்துக்கு எப்படி விருத்தமோ, அப்படி லக்ஷியார்த்தத்தில், தன்னை ஆட்கொண்டவனை கருணாகாதலுடன் அக கொண்டகொடிகள் கிலாந்த குடித்தனத்தை “கெடுக்காதே” —ஜீவகாருண்யமில்லாத கொடுமைபால் கெடுக்காதே யென்றார். விவேகிகள் இதனர்த்தத்தை நிதித்தியாஸனத்தில் விஸ்தாரமாக அறிந்துகொள்வார்கள்.

(5) “சண்டித்தன மினிச் செய்யாதே.”

சண்டித்தனம் செய்வதால் “இவ்வாழ்க்கை யென்று மியப்புடைய வாண்கடம் செல்லாது தெற்றிற்றுவின்று.” சதிபதி நரிமம் எப்படி காதலனும் காதலியும் மனதொத்துத் திதிலொருகருமம் செய்யாவிடத்துத் தவறிப்போய் விடுமோ அப்படிப்போல ஊதனமான பசுபதி தர்மமும் கடவுள் வழிப்பாடின்றித் தவிர்போன தேயோக்கென்று அஹங்கார மகாசெஷ்டைகளால் சண்டித்தனம் செய்வவரின் தடைப்பட்டு நின்றுபோம்.

“பதிபசு பாசமெனப் பரமூத்தில் பதியினப்போற் பசுபாசமனது பதியினச் சென் னுகாப் பசுபாசம் பதியினுதி பசுபாச கில்லாவே.”

—என்பது திருமந்திரோபதேசமானதால், “சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு” என்றபடி சிவனது வழிபாட்டையன்றித் தனக்கென்று வேறொருவழிப்பற்றிச் சித்தன் குருசூர்த்தமாய் வந்து தரிசனமளித்து உபதேச அனுக்ரஹமும் செய்துபின் “சண்டித்தனம்” செய்தால் “பதியினச் சென்றனுகாப் பசுபாசம்” கொலையாது அன்பம் விளைத்துவரும். “சண்டித்தனமினிச் செய்வாதே” என்ற குருசொல் கேட்டு, அஹங்கார மகாசெஷ்டை விட்டுப்பாதித்தால் பரமகருணை மிகுதியால் பதியினும். “பதியினுகிற் பசுபாசம் கில்லாவே.” இதன் பயன் நாம் சொல்லாலை விளங்குதல் அகேதாய மானேற்கு.

ஓம் தத்ஸத்.

MILKING THE SNAKES.

பால்கறந்தால் பாம்பு இரையேக்காது.

பாம்பிலுள்ள பாடெல் லேபொ ரேடரியில் பாம்பின் விஷபெதிக்க வென்று பாம்புபின்பிடித்து வளர்த்து வருகிறார்கள். பாம்பினின்றும் பால்கறக்க, ஒரு பெரிய ஸப்பத்தைக் கொண்வென்று அதைக்கட்டைவிட்டு வெளியெற்றியும் அது படமெடுத்து ஆடும் பொழுது அதற்காகவென்று பழக்கப்பட்ட பிடாரன் ஒரு கோலினால் அதைக்கிழே அழுத்திப் பிடித்துக்கொண்டு அதன் கழுத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ரப்பமுடியிட்ட ஸூயின்ளான் ஒன்றை அசன்வாயின் விதிரை கொண்டு போய்த்துவிடுக, ஸர்ப்பம்சிறி அந்த ரப்பரைக் கடிக்கிறது. உட்கொண்டு உத்தியோகம் கிடைக்க, பால்கறந்தாப்போல், கொல்கல் விழுந்தது. இப்படி வேண்டிய விஷம் கறந்தபின் அவை ஒரு ஸெய்கில் அடைத்து விடாமலாய், திலுள்ள காலேஸலி வேபொடெடரிக்கு அனுப்பிவிடு

கிறார்கள். ஆங்கே அந்த விஷயம் பாம்பு
மூக்கு ஊழைதமாம் ஒருவித “ஸீரம்” செய்ய
உபயோகிக்கப்படுகிறது. இப்படி விஷம் சுறக்
கப்பட்ட பாம்பானது பின்னர் இரை யெடுப்
புதில்லையால் அதற்கு சோழிமுட்டைவைப்
பாவில்கலந்து சேர அடித்துப் புசுதிவது
வழங்கும். நன் விஷமாகிய வீரியத்தை மிழந்த
ஸர்ப்பம் பசிதாஹம் பாபாட்டாது இரையெடு
ப்பதில்லை.

பாம்புக்கு விஷம் எப்படியோ அப்படி ஜீவனு
க்கு பிந்து வீரியத்தைக் கொடுப்பதாம். “ஆதி
யாமிவ்ஹ அறிவு” முதல் தேஹத்தின் தத்து
வங்களைல்லாம் “சேர்ந்தாய ஒன்று” “விந்து” எ
ன்ற ஊனவையார் சொல்லியிருக்கிறார். ஆதியாப்
பின்று அறிவார். பரமசக்திக்குக் கடைசியாய் வி
டையாம் கிந்து தர்ப்பனாத்தால் சந்துஷ்டயதிகம்.
இரமசக்திக்குப் விந்துக்குமுள்ளு ஆகஷ்ணசுக்
தவையகாட்டுகிறது. அந்திந்தியை சக்தியிருப்பதால்
கிந்தினால் தர்ப்பனம் செய்தால் சக்திக்கு சக்
துஷ்டி. யென்பது சகஜந்தானே. ஆதியாயுள்ள
சக்தியுப் அந்தியாயுள்ள விந்துவும் போக, உயிர்
ஆகிய தென்முனையே. ஆதானான் “கேலகம்”
என்று சொல்லும் முனை. கிந்தில் ஜலம் வார்த்
தால் அகினுள்ள சக்திவெளிப்படுகிறது. முனை
யென்னும் கிருத்தி லயிக்கிறது. அந்த வித்தை
வறுந்துகிடப்பல் முனையாம் முனைக்குமசக்தி
யுபயிர்க்கப்படுகிறது. உயிரெயோசனானுப
முனைக்கு அடிப்படையே; எஃசக்தி, அஹம்
என்கிற பீஜம் பிரானன் என்கிற ஜவர் பட்
பால் “அஹங்காரம்” என்கிற முனைகிட்செ
றிந்தினம்பும், அஹத்தியிருந்து அஹங்கார
பாகசு சிறி யெழுந்த முனையானது (வஸ்வர
கிருத்தி), விஷம் சுறக்கப்பட்ட பாம்புபோல்
அஹங்காரமடங்கக் குளிர்ந்துபோனால் விஜ்
ஞானவிரக்தியோடு ஸம்ஸாரகிருத்தியும் அட
க்கப்போம். இந்த விருத்திகளிடங்கும் அட
ங்குள் குக்கர்வித்தி யுண்டாகி கோபதாபம்

முதல் பசிதாஹங்கள் கருக எல்லா சேஷனுட
கரு மடங்கிப்போம். சேஷனுடைய பட்சினை
தேஹம் சாஷ்டமாசுபாத்தால், தேஹ ஸம்
ரகஷணைக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை முன்
மேல் பசிதாஹக்கொடுமை பொறுக்காது செப்
ப நிமித்தமில்லையானாலும் ஈசுவாராதனமாக
நடத்திவரவேண்டியது.

“உடம்பின்கீழ்க்கென்றிருக்கேன்
உடம்பின்கீழ்க்கென்றே யுறபொருள்கண்டேன்
உடம்பிலேயுத்தமங்கோயில்கொண்டனென்
உடம்பிலேயானிருக்கேனாம்புகின்றேனே.”
என்பது திருமுருகேசுவர் திருமந்திரம்.

இப்படி நடத்திவந்தால் ஜீவாஹங்காரம் நசி
த்தவிடத்தில் பராஹங்காரம் தோன்றி அதுவும்
பாபவிபோமாராமாக விளங்கும். ஆதலால்
தான் “அஹம் சீறியே குளிர்ந்தபின் எப்படி
யிருந்தாலென்?” என்று ஸ்வானுவசு செல்லி
யாம் ஆடிடயாரம்மான் பாடியிருக்கிறார்.

விஷத்தைக்கக்கின பாம்பு இரையெடுக்கா
துபோல, அஹங்காரத்தை மீழ்ந்த புருஷன்
பிரவிர்த்தி மார்க்கத்தில் பிரவேசியான். ஆன
தும் அவன் கம்பசேஷத்தால் பிரவிர்த்திக்க
சேரிட்டாலும் அதன் பன்மலைப் புகிந்தால்
கர்த்தா போக்தா வென்றே கிணகிழந்து நிஷ
காவியமாகவே கர்பத்தைக் செய்து கைஷ்டகம்
சித்தி பெற்று கிளங்குவான். கைஷ்டகமுகித்தி
பெற்றவன் “எப்படி யிருந்தாலென்?” ஆடி
டையாரம்மான் பல்லகிப்படி யிருப்பதின் கரு
த்து இதிலே. இப்படி யஹங்காரத்தை யடக்கு
வதற்கு “நாதப்பால் சுறக்கிறது” என்று சொ
ல்புக. “பூசு முதலாகவே நாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றனைக்காட்டி” யென்றிருப்பதால்
தத்துவங்களுக்கெல்லாம் மேலான நாதத்தைப்
பாஷ்கந்து கீட்டால், தத்துவ கிருத்திகளால்
லாம். சூழ்ந்துபோம். தத்துவப் பேய்க்களின்
தொத்தரவு இல்லையாகில் தத்துவங்களை கிட்டு
தத்துவனுடைச்சிபமா யிருக்கலாம். இதற்
குச் சாதனம் மேளனனுள்ளே. மொனசாத
னம் சித்திபெற்றால் ஞானபென்பது தானே
கைகலம். ஆதலால் தான் “ஞோன மென்பது
ஞான வரம்பு” — என்றார்.

ஓம் ஸ்ரீ சாவித்திரியை நம:

உபநிஷதார்த்த தீபிகை.

7. சுகராஹஸ்யோபநிஷத்.

(239-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சுஹராவது இதிகாந்தி:

28. மேல் ரஹஸ்யோபநிஷத்தில் தனித் தனியாய் வாக்கியார்த்த கலோகங்கள் சொல்லப்படுகின்றன:—

[முதல் மஹாவாக்கியார்த்தம்.]

29. எதனால் பார்க்கின்றோமோ, கேட்கின்றோமோ முகங்கின்றோமோ, சொல்லின்றோமோ, ருசியுள்ளன ருசியில்லாதவைகளை யறிநின்றோமோ அது விஞ்ஞானமென்று சொல்லப்படும்.⁽²⁾

பிரஹ்ம, திர்தின் முதலிய தேவர்களும், மனுஷ்யர் குதிரை யாதி முதலிபவைகளிலும் எய்தாப் (நிற்கும்) வசதன்யம் எதுவோ அது பிரஹ்மமென்பப்படும். அங்வே பிரஹ்ஞானமாகிய பிரஹ்மம் என்னிலும் (நிருக்கின்றது).⁽³⁾

[2-வது மஹாவாக்கியார்த்தம்.]

30. அபித்தைக்கு அதிகாரிபான இந்த தேவத்தில் பிபூர்ணமாகிய பாமாந்மாவானவாய் புகுக்கேசுக் சாக்ஷிபாய் நின்று பிரகாசிப்பார். அவரையே “அஹம்” என்று சொல்லப்படும்.⁽⁴⁾

* தவணுதம் என்பது இரண்டு அணுக்கள் சேர்த்தது (Dyad)

(2) இச்சலோகத்தால் “பிரஹ்ஞானம் பிரஹ்ம்” என்கிற மகாவாக்கியத்தில் “பிரஹ்ஞானம்” என்பது சொல்லப்பட்டது.

(3) இதனால் “பிரஹ்ம்” என்கிற முழு மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டது.

(4) இவ்விடத்தில் “அஹம் பிரஹ்ம் அஸ்மி” என்கிற மகாவாக்கியத்தில் “அஹம்” என்னும் பதத்தின்பொருள் சொல்லப்பட்டது.

தானே பூர்ணமாகிருக்கும் பாமாந்மா இவ்விடத்தில் “பிரஹ்ம்” என்ற சுபந்தத்தால் வர்ணிப்பாராம். “அஸ்மி” என்பது (அவ்விடத்தில்) இக்கியோகமானதும், அவ்வாற்தானே பிரஹ்மமாக இருக்கிறேன்.⁽⁵⁾

[3-வது மஹாவாக்கியார்த்தம்.]

31. துண்டேயாயும் அக்ஷரீயமாயும் நாமரூபமற்றதாயும் இருந்துகொண்டு நிரந்தரமுன்னுள்ளபடியும் அவ்விதமாகவேயிருக்கும் தன்மையைத் தந்த என்்கிற பதத்தால் சொல்லப்படும்.⁽⁶⁾

(அம்மாவாக்கியத்தை)க் கேட்பவனுடைய தேகம் இத்திரிபம் இவையொன்றை அப்பாற்பட்டவாறு எதுவோ அது “துயம்” என்கிற பதத்தால் சொல்லப்படும். “அசி” என்பதால் அவைகளின் இக்கியமறிப்பிடும். அந்த இக்கியத்தை யனுபவிப்பாயாக.⁽⁷⁾

[4-வது மஹாவாக்கியார்த்தம்.]

32. எவப்பிரகாசத்தவமும் அபரோகசத்தவமும் (அருபவசுதனங்கொடு கூடியதாக) சொல்லப்படுவதால் அறிப்பப்படுவது “அயம்” என்னும் பதத்திற்குப் பொருளென்று சொல்லப்படும். அகங்காரம் முதல் நெகபியந்தம் என “பிரத்திபகாந்மகமாய் (அந்தர்யாமியாய்) இருக்கின்றதோ அது “ஆத்மா” வென்பபடும்.⁽⁸⁾

(3) “அஹம் பிரஹ்ம் அஸ்மி” என்கிற மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.

(6) இதில் “நந்தவம் அசி” என்ற மகாவாக்கியத்தில் தந்த பதத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது.

(7) இச்சலோகத்தால் அதே மகாவாக்கியத்தில் துயம், அசி இரண்டு பதங்களின் அர்த்தம், முழு வாக்கியத்தின் அர்த்தமும் சொல்லப்பட்டது.

(8) இச்சலோகத்தில் “அயம் நந்தா பிரஹ்ம்” என்கிற மகாவாக்கியத்தில், “அயம்” “நந்தா” என்கிற பதங்களுக்குப் பொருள் சொல்லப்பட்டது.

தோற்றப்படும் சகல ஜகங்களுக்கும் தத்துவமானது (உண்மையானது) எதுவோ அது “பிரஹ்மம்” என்கிற சப்தத்தால் சொல்லப்படும். அப்பிரஹ்மம் சுவயம்பிரகாச ரூபமானது.⁽³⁾

33. அகாத்ம திருந்தியால் (ஆத்மா வல்லாததை ஆத்மாவாய்ப் பார்க்கும்) இருட்பார்வை பால், அவிவேகமென்கிற நித்திரையையும் நான் எனது என்று என்னும் ஸ்வப்நாவஸ்தையும் அடைந்த நான், குருவால் தெளிவாய் உபதேசிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியங்களின் பதங்கரால் ஸ்வரூபமாகிய (பிரஹ்மரூபமானாய்) சூர்யன் உதயமாகவும் விழித்துக் கொண்டேன் (அறிவையடைந்தேன்).

[வாச்சியார்த்த லக்ஷியார்த்தங்கள்].

(34) (மகா) வாக்கியங்களின் அர்த்தம், வாச்சியார்த்தம், லக்ஷியார்த்தமென விருவனைப்படும. “துவம்” பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் பாந்த பொனதிகழும் (சரீரமும்) இந்திரியம் முதலியவைகளும்; “நுவம்” பதத்தின் லக்ஷியார்த்தம் (பிரத்தியகர்த்தமாவாகிய) ஜீவன். “தத்” பதத்தின் வாச்சியார்த்தம் ஈசுவரத்ருவ ரூபமாகும்; அதன் லக்ஷியார்த்தம் சச்சிதானந்த பிரஹ்மமாகும். அவை மீரண்டின் (லக்ஷியார்த்த மிரண்டின்) லீக்கியம் “அசி” பதமாகும்.

35. துவம் (நீ) தத் (அது), என்ற இவ்விருவரும் காரிய காரண உபாதிகளுள்ளவையே (உண்டு). (அவ்வுபாதிகள்) இல்லாநிலல் ஏகமாய் சச்சிதானந்த ரூபம் மட்டுமே (நிற்கும்).

36. இந்த ஜகத்தில் இரண்டு என்கிற வார்த்தைக்குத் காரணமாகிய தேசகாலங்களை விடவே, ‘அவன் அந்த தேவதத்தன்’ என்கிற

வாக்கியத்தில் எவ்விதம் தேவதத்தன் ஒருவனே, (அவ்விதம் துவம், தத் இவ்விருவரும்) பதங்களின் அர்த்தமும் ஒரு பொருளையே குறிக்கும்).^o

37. காரியோபாதியையுடையவன் ஜீவன். காரணோபாதியையுடையவன் ஈசுவரன். காரியகாரணத்தன்மையைத்தள்ள பூர்ண ரூபமே மிஞ்சி நிற்கும்.

[சிரவண, மனன, நிதித்தியாஸநம்]

38. அந்த பூர்ணரூபத்திற்கு முதலில் குருவினிடம் சிரவணமும், பிறகு (கேட்டதின்) மனனமும், அதன் பிறகு நிதித்தியாசனமும் (நிஷ்டை அப்பியாசமும்) காரணமாகும்.

39. மற்ற கித்தைகளின் ரூபம் அவசியம் நாசமடையும். பிரஹ்ம கித்தா ரூபம் மட்டிலும் பிரஹ்மத்தை யடைவிப்பதற்கும்.

[உபதேசக்கிரமம்.]

40. பிரஹ்மாவின் வாக்கியப்படி (பிரஹ்மாவில்வப்படுதத்தில் உபதேசிக்கப் பிரகாரம்) ஷடங்கங்களோடும் குருவானவர் மகாவாக்கியங்களை உபதேசிக்க வேண்டும். கேவல வாக்கியங்களை மாதிரி உபதேசிக்கக் கூடாது.

41. ஈசுவரன் சொல்கிறார்: —முனிசிரேஷ்டனாகிய ஒரு சுகரே, பிரஹ்மவாநியாகிய உன்சொவியாசரால் கேட்கப்பட்டு என்னால் ஷடஸ்யோபநிஷத்தானது (இவ்விதம்) சொல்லப்பட்டது.

அதனால் உனக்கு சச்சிதானந்த லக்ஷணமுடைய பிரஹ்மமானது உபதேசிக்கப்பட்டது. நீ ஜீவன்முத்தனாய் சதாகாலமும் தியானத்தில் நின்றுகொண்டு சஞ்சரிப்பாயாக.

42. எவரை வேதத்தின் ஆதிகில் ஸ்வரமேன்று சொல்லப்படுமோ, எவர் வேதார்த்தத்தில் ஸ்திரமாய் நின்றின்றாரே (அல்லது பிரதிபாதிக்கப்படுகிறாரே), பிரகிருதியில், ஸயமா

(3) இவ் வளங்காம் மகாவாக்கியத்தில் “பிரஹ்மம்” என்ற பதத்தின் பொருளும் மகாவாக்கியத்தின் பொருளும் சொல்லப்பட்டன.

யிருப்பவருக்கு மேற்பட்டவரெவரோ அவரோ மஹேசுவரர்..

43. இவ்விதம் சிவனுலுபதேசிக்கப் பட்டவராய், சகல ஜகத்தும் அப்பயமாகி (சிவமபமாகி) (சுகராஜவர்) எழுந்து ஈசுவரனை நமஸ்கரித்து சகல பற்றுக்களையும் விட்டவராய் பரப்பிரஹ்மமாகிய மகாசமுத்திரத்தில் நீந்து பவரைப்போல் அப்பொழுது வெளியிற் புறப்பட்டார். சகலத்தையுந் விடுத்துப் போகும் அவரை கருஷ்ணன் வைபவயனராகிய (வியாச) முனிவர் தன் புத்திரனுடைய பிரிலால் துக்க மடைந்தவராய் பின் தொடர்ந்து கூப்பிட்டார். உடனே ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிய சகல ஜகத்தும் பிரத்யுத்தாம் செய்தன.

44. சக்லகாரமான சத்யஸநீயின் பின் னோபாகிய வியாசர் அனைக்கேட்டு தன் குமாரனுடன் சேர்ந்து பிரீதியினால் பரானந்தத்தை யடைந்தார். எவன் குருளின் அருக்கிரகத்தால் இந்த ஶ்ரஹ்ஸ்யோப்பிஷத்ததைப் படிப்பானோ அவன் சர்வபாபங்களினின்றும் விடுபட்டு சாக்ஷத் கைவல்யத்தை யுபபிப்பான்.

(7-வது சுகராஜஸ்யோபிஷத் சம்பூர்ணம்.)

மு. கோ. நாராயணஸ்வாமி அய்யர்.

ஸ்ரீ சாஸ்திரீயை நமஃ

Sivayoga-Deepika.

Chapter IV.

(Sankhya Yoga and Taraka Yoga).

சிவபொக திபிகையில்

சாங்கிய தாரகயோக விதானமென்கிற

நான்காவது படலம்.

(1) சர்வ வியாபகமாய், சுருதியின் சிரத்தி விருப்பதாய், அத்துவைதமாய், சகலத்திற்கு மாதியாய், ஜோதிர்மயமாய், த்ருடவைராகிய

முன்ன யோகிசுவரர்களா வடையத்தக்கதாய், லக்ஷியத்திற் பிரகாசிப்பதாபிருக்கின்ற யாதொரு வஸ்துவுண்டோ, அப்படிக்கொந்த பிரஹ்மஸ்வரூபமான சதாசிவ யோகிசுவர ரென்றி லிங்கவநுபியாவ பரம குருவை நான் பிரதி தினமும் சேவிக்கின்றேன்.

(2) இராஜயோகத்தின் அஷ்டாங்கங்கள்.

சகல யோகங்களிலும் ராஜயோகம் சிரேஷ்ட மெனப் பெரிபோர்களாற் சொல்லப்படும். ஆராயால், ஓ சஷீன, உனர்க்கிப்பொழுது ராஜ யோகத்திற்குச் சாதனமான அஷ்டாங்க ஹட யோகத்தைச் சொல்கிறோம் கேள்.

3. முன் ஹடயோகத்திற் சொல்லிய அஷ்டாங்கங்களையும் இப்பொழுது ராஜயோகங்க மாக ஒவ்வொரு சலோகத்தாற் சொல்லுகிறோம். நிச்சலமான மனத்துடன் கேள்.

4. (i) இயமாவது.—ஆசாரம், நித்திரை, இந்திரியங்கள், நேகம் இவையின் சகல வியாபாரங்கள், சீதோஷ்ணங்கள், என்னுமிவற்றின் ஐயமும், சாரதியும் இயமமெனப்படும். இந்த யோகாங்கத்தை மென்மென சாதகஞ் செய் யவேண்டும்.

5. (ii) நியமாவது—குருபத்தியும், பரம தத்துவ பதத்தில் அபேவாக்ஷியும், (ஏகிக) சங்கமின்மையும் (பற்றின்மையும்), தானே கிடைத்த லாபத்தில் சந்தோஷமும், ஏகாந்த வாசத்தில் ஊக்கமும், மனோகிரகத்தியும், வைராக்கிய பாவமும் ஆகிய இவை நியமங்களே என்று சொல்லப்படும்.

6. (iii) ஆசனாவது.—சுகாணத்தி லிருந்து ஸ்வஸ்வரூபத்திலே சதா காலமும் அப்பியாசமும், சகல வஸ்துக்களிலும் (1) உதாசீன பாவமும் ஆகிய இவை ஆஸன மெனப்படும்.

(1) “பூரணபாவம்” என்று சில தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளின் பாடம்.

7. (iv) பிராணயாமாவது.—ரோசக, பூரக, சூரக, கும்பகங்காசுர யத்தினத்தால் பிராணனை ஸ்திரிப்படுத்துவதும், ஜகங்கள் மித்தை + பென்சிற பாவனையில் சிந்தந்ததை நிலைநிறுத்துவதும் பிராணயாமம் பெனப்படுகிறது.

8. (v) பிரத்தியாகாரமாவது.—அந்தர்முகியானால் சித்தம் கீர்மலமாகும். அந்த கீர்மல சித்தத்தினால் வெகுளித லசுதனய ஜாலத்தோடு கூடின பிரபஞ்சத்தை மறந்து, மனத்தினால் உட்பத்தியாகிர நாரவிதமாகிய விகாரத்தை நீக்குவதே பிரத்தியாகாரமெனப்படும். இவ்வித பிரத்தியாகாரத்தில் சலனமில்லாத மனத்தை யுடைய யோகிசுவானை சதாகாலமும் நமஸ்கரித்து பஜிக்கின்றேன்.

9. (vi) தியானமாவது — ஸோஹம்பாவனையால் த்ருடமான பரஹ்மத்தை பாவமும் லோகத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் மெல்லாவதையும் சிவஸ்வரூபமாக பாவித்தலும், குருகடாஷத்தால் சகல பூதங்களிடமும் சமத்திருஷ்டியும், ஸ்வாஹபவமான ஆத்மான பவத்தில் ஆந்தமஸ்ததலும் (ஆசிய) இவற்றையுடையவன் தியானநிட்ட நென்று சொல்லப்படுவான்.

10 (vii) தாரணயாவது.—உள்ளும் புறம்பும் ஏகமாய் விளங்குகிற பரமத்துவ ஸ்வரூபத்தை சதாகாலமும் கீர்மலபுத்தியால் சலனமில்லாமல் நிறுத்திக்கொள்ளுதல் தாரணை பெனப்படும். சலனமற்ற சித்தமே கேவலதாரணையெனச் சொல்லப்படும்.

11. (viii) நிர்விகற்பசமாதியாவது.—நிஜாநுபவ (ஸ்வானுபவ) சிவத்துவமும், சமஸ்தத்துவங்களிடமும் சமத்துவபாவமும், தாரணை சலனப்படாமலிருப்பதும், ஸ்திரிபாவத்தினால் அகாசகரமாய்ச் சதாகாலமும் லீக்கியபா

வனை ஸஹஜமாய் நிற்பதும் நிர்விகற்பசமாதியெனப்படும். (*)

12. உள்ளும் புறம்பும் சகல ஜந்துக்களிலும் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இருந்தும் சத்குருவை பஜனை பண்ணுதலர்கள் அப் பிரஹ்மபதத்தை யடையமாட்டார்கள்.

13. ஆகைபால் மிக ஆச்சரிப்பமான இந்த ராஜ்யமாக அஷ்டாங்கத்தை (சத்புருஷனுவன்) குருகிடாஷத்தினாலே அடைவன். மற்ற கர்மங்கள் லாப்யமாட்டான்.

14. மகா ஆயாசகரமாயுள்ள துஷ்கரமான அப்பிராசயோகத்தினால் என்ன பிரயோஜனம்? சத்குரு கடாஷத்தால் ஓர் ஷுனத்திலேயே பிரஹ்மானுபவத்தை யடையலாம்.

15. சண்ட்ரானிகளுக்கும் (1) (பூரண ஞானியல்லாதவர்களுக்கும்) அறுசுயப்பதாரிய மயக்கத்தால் அந்தகாரத்தை யடைந்தவர்களுக்கும், நானுவிதமாகிய நேதம், புராணம், சாஸ்திரம், காகியம் இவைகளில் தேர்ந்து வாக்கு திருடமுள்ளவர்களுக்கு, நானு ஆசிரமங்க ளின் கியமங்களால் கெட்கித்தவர்களுக்கும் குரு முகமின்றி இந்த அபகோஷ யோக ஞானமானது எவ்விதமுண்டாகும்!

16. ஷேஷத்திரம் (ஷண்), பொருள், அழகியலீடு, பென்சாதி பிள்ளைகள், பந்துக்கள் முதலியவை, வாதம், ஓர்ஷதம், ரசாயனம், முதலிய தானுவாதங்கள், காமிய மாகிய மந்திர,

(*) வேறு பாடப்படி “ஸ்வருதியின் சலனமின்மையும் ஸ்திரமான சித்தத்தியானமும், ஆயாசமின்றி சத்தாகிய ஐக்கியபாவனை சகஜமாய் நிற்பது, நிர்விகற்பமாகிய சகஜமாதி பெனப்படும்” எனப்பொருளாகு. இந்த சலோகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு பூதங்களில் மொழிபெயர்ப்பு சிவஹ்மாயிருந்ததை திருத்தியிருக்கின்றோம்.

(1) i. e. those who know in part only.

+ ‘மித்தை’ பென்சூல் பெயர், அதாவது நித்திய மில்லாதது, ஸ்திரமில்லாதது; தேற்றன் மாத்திரமாய், ஒடுகிற ஆற்றின் கீர் போல் நிலையில்லாதது.

லய, ஹிட்யோசுக்கள் இவை முதலிய பிரதிபந்தங்களால் சுட்டுப்பட்டவர்களுக்கு குருப் பிரசாதம் எவ்விதம் கிடைக்கும்!

17. ஆகையால் முஸ் வர்ணசிரம் ஆசார்க்கைப்போதிக்கும் குருவினிடம் பிரம்மம் ஞானமும் இருக்குமாயின் அவரை ஆசிரியிக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் வேறு சற்குருவை ஆசிரியிக்க வேண்டும்.

18. அத்துவதை மாயும், அருந்தமாயும், ஆதியாயும், திரஞ்சனமாயும், கிச்சலமாயும், நீத்தியப் பிரகாசமாயும், சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாயும், பாமாமிருத ரூபமாய் மிருச்சிந்த ஆத்மதத் திவந்ததை எவ்வாறு தீர்வதென சற்குரு வென்றறியவும்.

19. ஞான வைராகியங்களினால் முவுலகங்களையும் திருமணக்கி, சற்குருவை முதலில் ஆசிரியித்து தத்துவ ஞானத்தை அப்பியாசிக்க வேண்டும்.

பஞ்சலிம்சதி தத்துவங்கள்

20. தத்துவங்களேவை யென்றில்—

ஆகரிசத்தில் ஆகாசம்சம் ஞானம், வாயு அம்சம் சமானவாயு, அக்னியம்சம் சுரோத்திரி ஞாந்திரியம், ஜல அம்சம் சப்தம், பூமி அம்சம் வாக்கு, இவை யின்றும் ஆகாச பஞ்சகமென்று சொல்லப்படும்.

21. வாயுவில் ஆகாசம்சம் மனம், வாயு அம்சம் சிபான வாயு, அக்னியம்சம் துவக்கு, ஜலம்சம் ஸ்பர்சம், பூமியம்சம் பாணி; இந்த யின்றும் வாயு பஞ்சகமென்று சொல்லப்படும்.

22. அக்னியில் ஆகாசம்சம் புத்தி, வாயு வம்சம் உதான வாயு, அக்னியம்சம் நீர்த்திரம், ஜலம்சம் ரூபம், பூமியம்சம் பாதம்; இவையென்தும் அக்னி பஞ்சகமென்று சொல்லப்படும்.

23. ஜலத்தில் ஆகாசம்சம் கித்தம், வாயு வம்சம் அபானவாயு, அக்னியம்சம் ரசனை

(ஜீவாவை), ஜலம்சம் ரசம், பூமியம்சம் உபஸ்தம்; இவ்வென்தும் ஜல தத்துவ பஞ்சகமென்பபரிம்.

24. பிரிதிவியில் ஆகாசம்சம் அகங்காரம்; வாயு வம்சம் பிரானவாயு, அக்னியம்சம் கிரானம், ஜலம்சம் கந்தம், பூமியம்சம் குதம்; இவையென்தும் பிரிதிவி பஞ்சகமென்பபரிம்.

25. பஞ்ச பூதங்களாற் பிறந்த இவ்விருபத்வந்ந்து தத்துவங்களையும் யாவனெருவன் அறிகிறானே அவனே தத்துவஞானி. அவனே மோகஷாதிகாரி.

26. ஜீவனுடைய அந்தக்கரணங்களிலும் தசேந்திரியங்களிலும் உள்ள ஆத்யாத்மிகம், ஆதிதெய்னிகம், ஆதிபொதிகம் என்ற அம்சங்களைப் பிரித்துப் பார்த்து (1)—

சமஸ்திய போகம்.

27. நான் பூதப்பொருள்மய, குணங்களுமன்மய, இந்திரியங்களுமன்மய, பனோபுத்தி அகங்கார சித்தரூபமான அந்தக்கரணமுமன்மய, சுரோத்திரமன்மய, பிரானவாயுமன்மய, கந்தம் அகிரமதம் கம்மங்களில் ஊக்கமுடைய சகல பிரபஞ்சமுமன்மய, ஆனால் நித்தியமும், கிச்சலமும், அத்தியதீயமும்; நாகமத்தனும், ஜநமத்தனும், சார்த்தமானமும், சிவமனதும், கிச்சகுணமானமும் சந்த்ரோதக ஸ்வரூபமானதும் எதவோ, அதுவே, நானென்று கிச்சயித்து நின்றுவனே முக்தனென்று சொல்லப்படும்.

(1) தமழ் மொழியப்பாய் பிரதிகளில் பின்வருமாறு காணப்படுகின்றது. அது மூலபாட்டுக்கு ஒத்திருப்பதாய் தோன்றாமையால் மேலே போடாமல் இவ்வம்சம் அவதக் குறிக்கின்றோம்:—

“இத பஞ்சபூத சம்பந்தமான தத்துவங்களிலே ஆத்யாத்மிக ஆததெய்னிக ஆதிபொதிகங்களென்ற மூன்றுச் சிறுமாத இந்திரியங்களிலும், இந்திரிய தேவதைகளிலும் அதக்கரணங்களிலும் உண்டாயிருக்கும்; அதெதென்னால் சுரோத்திரம் ஆத்யாத்மிகம், சப்தம் ஆதிபூதம், திசைகள் ஆதிதெய்னிகம்; இவ்விதமாக தசேந்திரியங்களுக்கும் பார்த்துக்கொண்டதத்கது.”

28. ஸ்நூல குஞ்சும காரணமாகிய மூலித தேகங்களிலும் உள்ள பதினாறு விகாரங்களையும், பதினேழு லிங்கங்களையும், ஒன்பது பதார்த்தங்களையும், பிரகிருதியின் எட்டுவித ஸ்வபாவங்களையும் அறிந்து, இவைகளெல்லாம் நானல்ல, [இவைகளுக்கு] அப்பாற்பட்டவனென்று எவன் பாவனை பண்ணுகிறானோ அவனே மஹாத்மா. (1)

29. சத்தியமும் ஞானமும் அகந்தமுமானது எதுவோ அதுவே பிரஹ்மமென்று வேதங்கள் சொல்லும். நித்யானந்தன்ஸ்வரூபமான அதுவே நீயாகிரும் (தத்துவமஸி). இது நிச்சயம்.

30. இது நானல்ல, இது நானல்ல, வென்று ஆத்மாவை அவைகளுக்கு அன்னியமாக பாவனைசெய். அவனே நான் (ஸோஹம்), அவனே நான் (ஸோஹம்) என்று ஆத்மாளை எல்லாமாக பாவனைசெய். (2)

31. ஹிருதயத்தில் ஞானத்திலேயேயோமோக்ஷம் என்கிற வாக்கியத்தை ஆதரவுடன் கேட்டு, இந்த ஞான யோகத்திலே மனதை ஸ்திரிப்படுத்தித் தென்று (குருபூர்த்தியானவர் சாங்கிய யோகத்தைச் சொல்லி மேல் தாரகயோகத்தைச் சொல்லுகிறார்.)

(1) “பதினாறு விகாரங்களாவன”, ஞானேந்திரியங்கள்-5, கர்மேந்திரியங்கள்-5, சப்தாதி விஷயங்கள்-5, மனம் ஆகப்பதினாறு என்று மொழிபெயர்ப்பின் உரை.

“பதினேழு லிங்கங்களாவன” ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள், பஞ்ச மகாபூதங்கள், மனம், புத்தி என்பன வென்றும்,

“ஒன்பது பதார்த்தங்களாவன” கர்த்தா, கர்மம், கிரியை, ஞானம், ஞானம் ஞேயம், போக்தா, போகம், போக்யம் என்பன என்றும், “எட்டுவித பிரகிருதி ஸ்வபாவங்கள்” பஞ்ச பூதங்கள், மாயை, யோகம் (அவித்தியை) ஆகக்ளாம என்பன வென்றும் மொழிபெயர்ப்பின் உரை.

(2) இச்சுலோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு தமிழ் பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

தாரகயோகம்.

32. பிராணசிகேதிகளுக்கு ஒ சிஷ்யனே, இதற்குமேல் இதற்குமேன்மையானதும் மிக ரகசியமானதும், பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமானதும் நமக்கு அனுபவசித்தமுமான தாரகயோகத்தை உனக்குச் சொல்கிறேன் கேள்.

33. பிரஹ்மனுபவமடையாத வரைக்கும் வித்துவான்கள் மந்திர, லப, ஹடயோகங்களால் கிலேச மடைகின்றார்கள்.

34. [அப்படிச் சுலேசப்படாமல்] கண்களை மூடியாகிலும், கொஞ்சம் திறந்து கொண்டாகிலும், மனோதிருஷ்டியால் பிரஹ்ம் ஸ்வரூபத்தைப் பார்ப்பவன் எவனோ அவன் யோகிசுவரன்.

35. சந்திர சூர்யர்களின் மத்தியில் ஸ்திரமான தேஜஸ்ஸையுடைய தாரகங்களையும் (தேஜோரூபமான இரண்டு பிறிதுக்களையும்) ஒன்று பறித்தி பிரஹ்மதாசத்தை அப்பியசிக்கவேண்டும்.

36. இப்படிக்கொத்த தாரகயோகத்தில் பிரஹ்ம தெரிசனம் பண்ண நீனப்பவனுக்கு பாகிய லக்ஷியம், அந்தர்லக்ஷியம், மத்தியலக்ஷியம் என்கிற மூன்று லக்ஷியங்களிலும் பார்க்கப்பட்டதும் பார்க்கப்படாததுமான ஸ்வரூபங்கள் பல உள. அவைகளை அப்பியாசம் பண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

37. (அந்தர்லக்ஷியம்).—சூலாந்தத்திலிருந்து தண்டத்தை (வினாதுண்டமாகிய முதுகெலும்பை) ஒட்டினதான சந்திரப்பிரபை (காந்தி) யோடு கூடிய பிரஹ்மநாடியுடைய; அதன் மத்தியில் கோடிமின்னன் பிரகாசமுள்ள ஹ்ருதாவ காமியான (மேல்நோக்கிச் செல்லும்) ஓர் தேஜசு உண்டு.

38. இத்தேஜஸானது தாமரைதாதுக்கு சமாணமாய் (துட்பமாய்) பிரஹ்ம் சந்திர பர்யம்

தம் வியாபித்து சர்வசித்திகளையும் கொடுக்கின்றதாயிருக்கும். அப்படிச் சொத்த தேஜோமூர்த்தியை மனதில் லக்ஷியமாகச்செய்து தெரிவிக்க வேண்டும்.

39. இன்னமொரு பிரகாரமாவது—லலாடத்திற்குமேல் கொல்லாட மண்டபத்தில் லக்ஷியத்தை வைத்த யோகிசுவரன் நகரத்திப்பிரகாசமான தேஜஸை மனதால் லக்ஷியம் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

40. இன்னமொரு பிரகாரமாவது—தர்ஜனியென்றே சுட்டுளிரக்களால் காதுகளிரண்டையும் மூடினால் சிரசிலே கும்பம் என்று பிரணவநாதம் கேட்கப்படும்.

41. வேறொரு பிரகாரமாவது—சன்களின் மத்தியத்திலே லக்ஷியோதிருபத்தை லக்ஷியம் வைத்துப் பார்க்கவேண்டும். இம்மட்டும் அந்தர்லக்ஷியம் சொல்லப்பட்டது. இனிமேல் பாஹிய லக்ஷியத்தை சொல்லுகிறோம், கேள்.

42. (பாஹிய லக்ஷியம்:—)காளங்கிரமுதற்கொண்டு வெளியிலே 4, 6, 8, 10, 12 இந்த அங்குலங்களைப் பிரமானமாக வைத்துக்கொண்டு கிரமமாக ஆகாசம் முதலிய பஞ்சதத்துவப் பிரகாரமாக நிலவர்ணம், தூம்சுவர்ணம் (புகைவர்ணம்), ரத்தவர்ணம், தாங்குவர்ணம். (1), பித்தவர்ணமுமாக நமஸ்கரித்துத் தியானப்பண்ண வேண்டும்.

43. இன்னொரு பிரகாரமாவது—ஷண்முகாகாசத்தை (2) ஸ்திரநிருஷ்டியினால் பார்க்கும் தீரமாகிய மனத்தையுடைய யோகிசுவர

(1) தூங்குமென்றால் கலை: மூலத்தில் பாடம் இவ்விதமேதான் காணப்படுகின்றது. மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளிலும் அப்படியேதான் பாடம் இருக்கின்றது.

(2) அந்தந்ததீர முகாகாசமெனவும் பாடமுண்டு; மேற்கூறிய லக்ஷியத்தைக் குறித்து மண்டல பிராணமனோபரிஷத்து, அத்தையதாரகோபரிஷத்து இவைகளைப் பார்க்கவும்.

னுக்கு எதிரே ஐயோதிச் சொடைக்கள் தோற்றும்.

44. இன்னொரு பிரகாரம்:—திருஷ்டிக்கு முன்னேயாகியும் சுடைக்கண்களிலேயாகியும் நன்றாய்க் காப்ச்சின பொன்னின் நிறம்போலிருக்கும் பூமியை (3) லக்ஷியம் வைத்துப் பார்த்த யோகிசுவரனுக்கு திருஷ்டி ஸ்திபப்பிம்.

45. இன்னொரு பிரகாரம்:—சூரங்குமேல் துவாதசாங்குல (பனிசெட்டங்குல) ஸ்நானத்தில் கிராமமான ஐயோதிச் சுட்டத்தை லக்ஷியமாக வைத்துப்பார்க்கும் யோகிசுவரனுக்கு அது முத்தியைக் கொடுக்கும்.

46. வேறொரு பிரகாரம்:—யோகியானவன் எங்கெங்கே லக்ஷியம் வைப்பானோ அங்கங்கே ஆகாசமே நெறநப்பட்டால் அல்லுடைப சித்தமுர் ஆகாசத்துக்குச் சமானமாகும்.

47. ஐப்படியாகே விதக்களான பாஹிய லக்ஷியமாவது சொல்லப்பட்டது. இனிமேல் பூர்வ வித்தரவான்களார் சொல்லப்பட்ட மத்தியலக்ஷியத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேள்.

48. (மத்தியலக்ஷியமாவது:—) வெண்மை முதலிய வர்ணங்களைக் கூடிய அந்தந்த சந்திரனைப்போலவும், மின்னங்கொடி போலவும், அக்ஷிஜ்ஞாவைரின் பொருக்கைப்போலவும் அல்லுடைபத்தையினமான ஆகாசத்தைப் போலவும் லக்ஷியத்தைப்பார்ப்பது மத்தியலக்ஷியம் எனப்படும்.

49-50. இன்னொரு பிரகாரமாவது:—சீரிகாரமான குறைந்தமனத்திற் குறைந்ததையும் அத்தியந்த அத்தகா குபமான பாகாசத்தையும், காளக்களியைப்போல் துவக்கிக்கும் மகாகாசத்தையும், மிகுந்த பிரகாசத்தினைக் கடிய தத்துவாகாசத்தையும், நூறு சூரியர்களுக்குச்

(3) சுடைக்கண்களிலும் பூமியின்களும் என்று அத்தையதாரகோப லக்ஷிதிலும் மண்டலயோஜனமனோபரிஷத்துக்கும் காணப்படுகின்றது.

சமாளமான சூரியாகாசத்தையும், இந்த வியோம பஞ்சகமென்றே உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்திருக்கும் (இந்த யிற்று ஆகாசங்கனையும் யாவனெருவன் லகியத்தில் பார்ப்பானே அவன் ஆகாசத்துக்குச் சமாள மாவான்.

51. இந்தாரக யோகமானது குரு சிஷ்ய ரிருவரையும் பலசாகரத்தைக் கடைக்கப் பண்ணுவதால் தாரகயோக டென்று சொல்லப்படும். ஆகையாலதை நீ அப்பியாசம் பண்ணு.

52. சாங்கிய தாரகயோகங்க ளிரண்டுக்கும் அதுஷ்டானக்கிரமம் இருந்தி மாநிலம் பலன் ஒன்றே. சாங்கியம் உபாதி யுத்தன்; யோகம் லோபாதிதமானது.

இனிவீதம் சதாசிவ யோகத்திரரால் செய்யப் பட்ட சிவயோக நிபிலையில் சாங்கிய தாரக யோகவிஜ்ஞான மென்கிற நான்காவது படலம் முற்றும்.

மு. கோ. நாராயணஸ்வாமி ஐயர்.

Kannaki—A Social Drama.

கண்ணகி.

அங்கம். 14]

[காட்சி. I

குடம்—மதுரையின் புறத்திலுள்ள முனிவராக் கிரமமும், மதுரை மாகசரும்.

காலம்—விடியற்காலம்

பாத்திரம்—
கொவுத்தி
கண்ணகி
கோவலன்
மாதலன்
மாதரி

கோவலன்:—(கொத்தியை சோக்கி) அம்மையே! எவ்வளவு சாலத்திற்கு எனும் கண்ணகியும் இந்த சூச்சிரமத்தில் இருந்து கொண்மருப்பது? நான் கருட்டுசென்று எங்கள் வசப்பதற்குத் தகுதியான

வீடு ஒன்று பார்த்து வருகிறேன்! நான் சென்று திரும்பும் வரையில் என் கண்மணி கண்ணகியை ஜாக்கிரதையுடன் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! அடியேனுக்கும் போக விடை தாருங்கள்! (என்று அன்புடனும் பணிவுடனும் கேட்கிறான்.)

கொந்தி:—கோவலா! நீ சென்று வரலாம்! கண்மணியை இனம் காத்துவருவதுபோல் நான் உன் கண்மணியைக் காத்து வருவேன்! அவனைக்குறித்து நீ கவலையுறவேண்டாம்! சந்தேகவசத்துடன் சென்று வரையில் திரும்பிவிடு!

கோவலன்:—ஆஹா! சந்தேகவசம்! (அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி இரண்டொரு அடி எடுத்து வைக்கிறான்.)

கண்ணகி:—(கோவலனை அழைத்து) நாதா! நகருக்குப்போய்த் திரும்பிவிட்டுவீர்களோ?

கோவலன்:—(சிரித்துக் கொண்டு) கண்மணி! மதுரைமாகசரைக்கற்றித் திரும்புவதென்றால் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடியுமா? ஸ்ரீராமனுடன் காட்டுக்குச் செல்லும்பொருட்டுப் புறப்பட்ட சீதா தேவி அயோத்தி கதரின் கோட்டை வாயிலைத் தாண்டுவதற்குள் “நாதா! காட்டுக்கு வந்துவிட்டோமா?” என்று ஸ்ரீராமனைக் கேட்டது போலன்றோ விருக்கிறது நீ என்னைக் கேட்பது! கண்மணி! விடைகொடு! நான் சென்று சீக்கிரத்தில் திரும்பி விடுகிறேன்! (கண்ணகியைத் தன் மார்பின் மீது அணைத்துக் கொண்டு மிகுந்த பரிவுடன் கேட்கிறான்.)

கண்ணகி:—நாதா! சீக்கிரம் சென்று திரும்பி விடுங்கள்! வருஷத்தை நிமிஷமாகச்செய்யும் நீங்கள், நிமிஷத்தை வருஷமாகச் செய்து என் மனத்தை வருத்தக் கூடாது! (சூபக மிருக்கட்டும்!) (கோவலனை அணைத்து முத்தமிடுகிறான்.)

கோவலன்:—ஆறியே! அப்படியே! நான்சென்று ஒரு கொடிப்பொழுதில் திரும்பி விடுகிறேன்! நீ ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்! தவத்திற் சிறத்த கொத்தியடிகள் உன்னோடுக்கும்போது உனக்கு யாத கவலை? (கண்ணகியிடம் விடை பெற்று முனிவராக்சிரமத்தை விட்டு நீங்குகிறான்.)

கண்ணகி:—(கோவலனுடைய உருவம் மறையும் வரையில் உற்று கோக்கிப் பின்பு பெருமூச்சுடன்) ஆ! அவர் சென்றால் என்னுமும் கூடச் செல்லு

கின்றதே? என்ன காரணம்? [தன்னை கோக்கி] நான் தானு கண்ணை? நான் தானு மாந்தரகனுடைய மகன்? நான் தானு மாந்தரகனுடைய மருமகன்? நான் தானு கோவலனுடைய மனைவி? நான் தானு கௌந்தியனுடைய சிஷ்யை? நான் தானு பெருங் குடியிற் குலத்திலுதித்த பெண்? ஆ! இத்தென்ன ஆச்சரியம்! அப்படியிருந்தால் கோவலன் மதுரையை கோக்கிச் சென்ற பின்பும், அவரை கோக்கி என்னுடைய உயிர் சென்ற பின்பும் என்னுடைய உடம்புமே இவ்விடத்தில் கின்றதுவிடக் காரணமென்ன? [சுற்றுச் சீராம் மௌனமாயிருந்த] சீ! என்ன முடித்தனம்? என்னுடைய சகத்துக்காக வீதிப் பாதக்கும்படி எனது கணவன் சென்றால் அத்தகாக நான் வருத்தப்படுவானேன்? சந்தோஷமன்றோ படவேண்டும்? “பேதமை என்பது மாதர்த்தகனிகலம்” என்னும் பழமொழி உண்மை தான் போலும்! இருந்தபோதிலும் அவர் சென்றதைக் கண்டு வருத்தப்பட்டது என்னுடைய குற்றமல்ல! என்னை அவர் வரப்பித்தியினை காத்தலினை குற்றம்? காத்தலுக்கும் கண்ணில்லை யென்று சொல்லுவார்கள்! ஆகலும் அது மிகத் தெளிவாகவும், கன்றாகவும், பார்த்துக் கூடியதாகவே இருக்கிறதென்று எனக்குத் தென்படுகிறது! கண்ணிருந்தும் “காணமுடியாத அகே அற்பதங்களை கண்ணற்ற காதல் விளக்கிக் காட்டுகிறதென்றால் அத்தனையு மகிமையை என்னென்று சொல்லுவது! என்னே காதலின் மகிமை! [பாடுகிறார்.]

“* இம்மை யின்பத்தின் இனிய முதலாய்ச் செம்மையி னிவகுது உரு சீரிய காதலே! அனாதைதும் தன்வயம் கிளைப்பினில் ஆக்குங் கடிவுட்டன்மை கவிவந்து பொருளை! அக்கப் படுமெபரகலி அல்லா வினை? எக்கற்று நின்றவர்க் கெய்திய மருத்தே! உடையும் ஊனும் உடையுக் குலனும் ஒவ்வா தாரையும் ஒன்று படுத்துவை; செவ்வே யன்னாத் தினிமன மலர்ந்துவை; தற்செயலாகத் தனித்தெதிர்ப் படுகரை இச்சை கொளுத்தி இசைவுற அவர்மனைத் தம்மைச் சேர்த்துத் தகைபெற யாப்பை. அம்மேலோ! நின்னலன்றே உலகி வெளமுறை விலகலின் ரெழுசுவை?”

கோவந்தி:—(கண்ணினைய நெருங்கிவந்து) கண்ணை! நீ எவ்வளவு நேரம் இங்கு நின்றுகொண்டிருந்த போதிலும் கோவலன் உன் கண்ணைவிட்டு மறையப்போகிற தில்லை!

காவலி:—என் மனத்தைவிட்டு மறைந்தால் லவோ கண்ணை விட்டு டுவர் மறைவதற்கு?

கோவந்தி:—ஆதலால்; வா! நாம் சூச்சிரமத்துக்குள் செல்லலாம்! (இருவரும் சூச்சிரமத்துள் செல்லுகிறார்கள்.)

கோவலன்:—(மதுரைக்குள் சென்று நகரத்தின் விசேஷக்கோக் கண்டு வர்ணித்துக்கொண்டே ஒவ்வொரு வீதியாய்ச் செல்லுகிறவன் தானாகவே பின்வருமாறு பேசிக்கொள்ளுகிறான்); ஆறா! இச்சக் காலைப்பொழுதியில் இந்த மதுரைமாநகரம் எவ்வளவு அழகாகக் காணப்படுகிறது! சூரியனுடைய வருகையைக் கண்டு உலகத்தோர் சந்தோஷப்படுகிறார்கள் என்று அக்கதிரவனுக்கு முன்னதாக அறிவிக்கும் தூதர்களைப்போல் தடாகங்களில் மலர்ந்திடக்கும் தாமரை முகங்கள், முகமலர்ந்து சூரியனை நோக்கிய வண்ணமாக இருக்கும் காட்சி எவ்வளவு அற்புதமான காட்சி! முப்படிமெரித்த முக்கட கடவுளாகிய சிவ பெருமானின் திருக்கோவிலும், கருடப்பறவையை வாகனமாகக் கொண்ட திருமால் இயமமும், கலப்பையை ஆபுதமார் வலக்கையில் வந்திய பலதேவர் இல்லமும், சேலத் கொடியை உயர்த்திப்பிடித்த முருகவேளின் ஆலயமும், இந்த நகரத்துக்கு பிரமாவின் தான்கு ரெக்களைப்போல் விளங்கி படைத்தற் றெழிலியுடைய நான்முகனின் குராமத்தை மனிதர்களுக்கு உண்டாக்குவது அரியதோர் காட்சியன்றோ? யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச் செல்லுவதற்காகச் சட்டப்பட்டிருக்கும், மதில்மாயில்களும், இந்த மதில்மாயில்களோச்சுற்றிக் காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சினர்களும், தருக்கர்களும் காவல் புரியும் தன்மையும், இந்த நகருக்கே உரிய ஒரு சிறந்த விசேஷம் போலும்! மேற்றிசைச்சாற்று மெய்க்வின விசுவதூர், உயர்ந்த மாளிகைகளில் துக்கிக்கப்பட்டிருக்கும் கொடிக்கல் அக்காத்தின் அகைவால், சிற்றிடை மாதர்சுவின் இடைசுளைப்போல் துவண்டு துவண்டு அசைவதும், அம்மாளிகைகளில் உறைபடும் பொதுமகளின் தாம் காதலர்க்கு செல்வத்தையுடைய காழுகரோடு கூடி இடையறுது பெருரும் வையை

* ஸ்ரீமான் வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியின் “தனிப்பாசரத்தொகை.”

ஆற்றில் நீராடுவதும், குளிர்த்த முல்லை மலரையும், தாழ்ந்த தடாகங்களில் பூத்த குவளை மலரையும், மல்லைகளின் முகைகளையும், செழுங்கழுநீர்ப் புஷ்பத்தின் இதழ்களையும் கலந்து கலந்து மாலையாகச் செய்து கழுத்தில் அணிந்துகொண்டும் தலையில் குடிக்கொண்டும் குலஸ்திரிகள் தங்கள் கணவர்களோடு சொக்கநாதர் ஆலயத்திற்குப் பத்திபுடன் செல்லுவதும் பார்ப்பவர் மனத்தைப் பற்றிமிழக்கும் இயல்புடையவைகளாயிருக்கின்றன! அங்காடி வீதிகளும், மிக துப்பமான பருத்தி தூவினாலும், எலிமயிரினாலும், பட்டு தூவினாலும் செய்யப்பட்ட புடைவை மடிகளும் மலைகளைப்போல் நெருக்கமாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும் கடைவீதிகளும், நிறுக்கும் துவாக் கோலையும், மறிக்கும் பறைகளையும், அளக்கும் மரக்காலையும், கெரிலை நிறம்பாத அரசனைப்போல் உபயோகிக்கும் வணிகர்கள் நிறைந்த பலசாக்குக் கடைவீதிகளும், அத்தனை அரசர் வணிகர் கேளாளனைச் சொல்லப்பட்டாரிருக்கும் வீதிகளும், சான்றோருறையும் நல்கினர் வீதிகளும், காழகர் உறையும் தாசிகள் வீதிகளும், பறையர்கள் வசிக்கும் புறச்சேரிகளும், என்னுடைய மனத்தையிட்டு ஒருபோதும் நீங்கமாட்டா! காவிரிப்பூம்பட்டினம் இம்மஹாமாநகரின் அழகில் தந்தில் ஒருபங்கு கூட இல்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன்! இருக்கட்டும்! என் ஆலயத்தில் அழில் நிறக் கடவுளை அடிபணிந்த விட்டு சீக்கிரம் என் காதலியிடம் செல்லுகிறேன்! அவன் என்னை வர்பார்த்துக் கொண்டே யிருப்பான்! [சொக்கனாதர் ஆலயத்துள் பிரவேசிக்கிறான்.]

கோவந்தி:—(கண்ணகியை நோக்கி) குழந்தாய்! அதோபார்! யாரோ ஒரு பிராமணர் நம்முடைய ஆச்சிரமத்தை நோக்கி வருகிறார்! (தூரத்தில் வரும் ஒரு அத்தனை அட்டிக்காட்டுகிறான்.)

காவந்தி:—அம்மணி! வந்தால் வாட்டுமே! அவர் வருவதற்கு நான் எவ்வளவோ புண்ணியஞ் செய்திருக்க வேண்டுமே! வந்தவருக்கிணை உபசரித்தனுப்ப வேண்டியது கோவலன் மனையாகிய எனக்குக் கடமைப்பலையோ? இதோ அவர் சுரப்பத்தில் வந்து விட்டார்! நான் அவரை எதிர் சென்று அழைத்து வருகிறேன் (வெளியே செல்லுகிறான்.)

மாலலன்:—(தனக்குள்) யாரோ ஒரு கற்பாசிக் கண்ணோக்கி வருகின்றனோ! சுந்து நின்று பார்ப்போம்!

போம்! (ஆச்சிரமத்துக்கு சமீபத்திலுள்ள ஒரு மரத்தின் கீழில் தங்குகிறார்.)

கண்ணகி:—(மாலலனை நெருங்கி) சுவாமி! நம்ஸ்காரம்! இதோ இருக்கும் ஆச்சிரமத்திற்குத் தங்கள் வந்துவிட்டுப் போகவேண்டும்! (நம்ஸ்கரிக்கிறாள்.)

மாலலன்:—(சுந்தோஷத்துடன்) பெண்ணே! உனக்கு எல்லா நலங்களும் உண்டாகட்டும்! நீ இவ்வளவு அன்போடு அழைக்கும்போது வரமாட்டேனென்று நான் சொல்லுவேனா? இதோ வருகின்றேன்! (இருவரும் ஆச்சிரமத்துக்குப் போகிறார்கள்.)

கோவந்தி:—(அத்தனை வந்ததும் அவரை நோக்கி) அத்தனே! தம்முடைய வரவு கல்வரவாக்கட்டும்! இதோ இருக்கும் ஆசனத்தில் தயை செய்து எழும் தருள வேண்டும்! (பக்கத்தில் கிடக்கும் ஒரு இடுக்கையைக் கட்டுகிறாள்) தாம் எங்கிருப்பது! தம்முடைய நாமதேயமென்ன? தயையெடுத்து சொல்லக்கூடுமோ?

மாலலன்:—முதிர்த்த தலத்தைபுடைய அழகனே! காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்குத் தென் கிழக்கு இலாநாளுக்கு காழிகை வழி நூற்றிலுள்ள நல்லின்புங்காடு என்னும் கிராமத்தில் கிப்பப்பண்ணன்! என்னுடைய பெயர் மாலலன்! தென்கிழை சென்று கன்னியாகுமரி ஆற்றில் நீராடி அருந்தி ஆலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு மறுபடியும் நான் என்னுடைய ஜெனம் நாட்டுக்குத் திரும்புகிறேன்!

கோவந்தி:—(மதுரை நகரத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு ஆச்சிரமத்துக்கு வந்ததும் தன்னுடைய நண்பனாகிய மாலலன் அக்கிரமப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியத்துடன்) நண்பா! மாலலா! நீ இக்கே எப்படி வந்து சேர்ந்தாய்? உன்னைப்பார்த்து நோக்கித்தேனா? எனக்கு மிகவும் சந்தேகமும்!

மாலலன்:—(கோவலனைத் தழுவிக்கொண்டு) ஆ! பிரிய கிடுகிடுகா! நீ இங்குவசக் காரணமென்ன? இவர்கள் யார்?

கோவலன்:—வீதியாரை விட்டது? நண்பா! இதநோரைப் பிழைக்கச்செய்யும் அமிர்தம் போன்ற இன் சொல்லோடு இதோ இருக்கிறேன்; இவ்வந்தான் என்னுடைய அருமை மனைவி—கண்ணகி! அதோ

இருப்பவர்கள் என்னுடைய குருநாதராகிய கெந்தியடிகள்! ஊலிப்பும்பட்டினத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு நடத்தே இந்தக் கந்தை வந்தடைந்தோம்!

மாடலன்:—(மிகுந்த விசனத்தோடு) கோவலா! இல்லற ஒழுக்கத்திலும், கற்பிலும், கிறந்த மாதவியின் என்னும் உந்தருமைத் தாயின்வயிற்றில் உணக்குப் பிறந்த பெண்குழந்தைக்கு மணிமேகலை என்று நாமகரணஞ் சூட்டியபோது ஏழை எளியவர்களுக்கு செம்பொன் மழையை உனது செக்கையாலே நீ பொழியவில்லையா? அச்சமயத்தில் உன்னிடத்தில் தான் வளங்குவதற்காக கோலூன்திக் கொண்டு வந்த ஒரு கிழப்பிராமணரை மதம்பிடித்த யானை தன்னுடைய துதிக்கையால் பிடிக்கப் போனதைக் கண்டு சேரலென்று ஒடி அவரை அச்ச யானை வாயிலகப்படாமல் இரட்சித்ததுமன்றி அந்த யானை மல்தகத்திலேறி அதனுடைய மச்சத்தை யடக்கிய அஞ்சாத வீரனல்லவா நீ? ஒரு பார்ப்பனி வளர்த்த கீர்ப்பிள்ளை அவனுடைய பிள்ளைமைக் காத்திருக்க, ஒரு பாம்பு அக்குழந்தையைக் கடிக்க அணுகும்போது அதனைக்கடித்துப் பிள்ளைமைக் காப்பாற்றின அக்கீர்ப்பிள்ளை வாயில் இரத்தக்குறியுடன் குளத்துக்குச் சென்ற பார்ப்பனியின் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்க, குழந்தையைக் கடித்து விட்டதென அந்த பிராமணனிலிநீ தண்ணீர்க்குடத்தைக் அக்கீரியின் மேல்போட்டு அதைக்கொண்டு விட்டுப் பிறகு உண்மை தெரிந்து பிரலாபித்துக் கொண்டிருந்ததை நீ கண்டு அவருக்கு வேண்டிய தைரியங்கூறி அவசர புத்தியினால் அவன் செய்தகொலைப்பாவம் நீக்கும் பொருட்டு தருமசால்திரத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி, பிராயச்சித்தம் செய்து தூண்புருமங்களியற்றுவதற்கு வேண்டியமான பொருள்களாகவே நீ அவருக்குக் கொடுத்ததவியதோடு கூட அவனுடைய செயல்க்கண்டு கோபித்துக்கொண்டு போய்விட்ட அவனுடைய கணவனையும் நீ அவனிடம் அழைத்து வந்து சேர்க்க வில்லையா? இன்னும் எவ்வளவு அருண்மையான காரியங்களை நீ இயற்ற வில்லையா? உனக்கு இத்துன்பம் வருவானேன்?

கலாணிக:—(அந்தனைரை நோக்கி) மாதவப் பெருமானே! தங்களுக்குத்தெரியாத விஷயமும் உண்டோ? முன் ஜென்மங்களில் செய்த வினைப்பயன் யாரைவிட்டது? விதியின் பயனை யார் அறிவார்கள்?

"கிளைப்போகமே ஒருதேசக்கண்டாய் கிளைதொழுதிந்தால் நினைப்போதகவு நிலை துண்டாய் சிவன்பாதம் கிளைப்போகாமேவு நினைப்போதகவு இன்ப, நிமின்துல் உகைப்போகொருவருண்டோ மனமே மெனக்குற்றவதே".

என்று நம்முடைய பெரியோர்கள் அருளிச் செய்திருப்பதைத் தாங்கள் அறியாதவர்களல்லவோ? முன் ஜென்மத்தில் செய்யும் வினைப்பயன் இந்த ஜென்மத்தில் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னால், இந்த ஜென்மத்தில் பிறந்த ஒரு பச்சைக் குழந்தை துன்ப மடைவானேன்? பிறக்கும் குழந்தைகளில் சில எளியவர்களிடம் பிறந்து வறுமை மடைவானேன்? வேறு சில செல்வவான்கள் விட்டுக்குழந்தைகளாயிருந்து அவ்வற்ற செல்வத்தையும் சுகத்தையும் அனுபவிப்பானேன்? ஒரு குழந்தை நல்லறிவுடையதாய் இருப்பானேன்? மற்றொரு குழந்தை தீய அறிவு உடையதாய் இருப்பானேன்? இப்படி உலகத்தில் பலவிதமான பேதல்கள் காணப்படுவதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கவேண்டுமல்லவா? காரணியின்றிக் காரியம் உண்டாகாதே! ஆகவே ஆன்மர்களுக்கு அநாத முத்திகொண்டே இருந்துவரும் கர்மவினையே காரணமென்பது புலப்படவில்லையா?

"பிரியுநிலம்போரி பணியுப்புச் சாக்காடென்தும் சுற்றுமுன் கருடிப்பட்ட தய்யியறுபவந்தால் ஏரி முன்புமெத்த நம்மிந் கிறந்துவோதே நேரு இனிச்செய்க்கம் மேலுட்சேருமந்தே".

என்னும் ஆன்றோர்வாக்கால் இவ்வுண்மை வெளிப்படுகிறதல்லவா? போன ஜென்மத்தில் செய்தவினை இந்த ஜென்மத்தில் நமக்கு ரூபகம் இல்லாதது கொண்டே முன்னென்மமாவது, முன் வினையாவது கடைபிடித்துச் சொல்லியிருந்த பொருத்தது, நேரது உண்டாகியவைகள் இன்று ரூபக மில்லாத போது முன் ஜென்மவினைகள் எப்படி ரூபக மிருக்கும்? குழந்தைப்பருவத்தில் செய்த செய்கைகள் மறந்துவிட்ட ஒருவன் அவைகள் ரூபக மில்லாது கொண்டே "நான் குழந்தைப்பருவத்தில் இருந்ததே இல்லை" என்று சொல்லுவானா? ஆகலால், அந்தனையே! முன்ஜென்மவினையே எனக்கும் என்கணவருக்கும் இவ்விதம் வந்து முண்டது!

மாடலன்:—குழந்தாய்! நீ சொல்லுவது வால்தவமே! உன்னுடைய பொறுமையும், புத்திசாலித்தனமும், தைரியமும், அன்பும், கோவலனின் எவ்விதமான துன்பத்திலிருந்தும் நீக்கலிதம்! உன்னுடைய வாழ்க்கை கிறப்பதாக!

கோவலன்:—மாடலா! எல்லாம் உன்போன்ற பிராமணர்களின் ஆசீர்வாதத்தையும், கடவுளுடைய அனுக்கிரகத்தையும் பொறுத்திருக்கின்றன. காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் எல்லோரும் கேடும்ந்தானா? கண்ணி மாநதி சுகமாயிருக்கின்றாளா?

மாடலன்:—கோவலா! எல்லோரும் கேடும்ந்தான்! மாநதி செளக்கியமாய்த் தானிருக்கிறான்; ஆனால் சுகமாயில்லை! அவன் நன்றாய்த் தானிருக்கிறான்; ஆனால் சந்தோஷமாயில்லை! அவன் தைரியமாய்த் தானிருக்கிறான்; ஆனால் கவலையற்றதில்லை! வீட்டை விட்டு அவன் வெளியே வருவதேயில்லை! மகாராஜா ஒரு கச்சேரிக்குக் கூப்பிட்டனுப்பினார்! அதற்குக் கூட அவன் வரவில்லை! உன்னுடைய ரூபகமே அவளுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கோவலன்:—ஆ! அப்படியா! நீ காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்றவுடன் அவளைப் போய்ப்பார்த்து அவளுக்கு வேண்டிய தேயுதல் சொல்லு! குழந்தை மணி மெகலையை ஜாக்கிரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லு!

மாடலன்:—அதற்கென்ன! அப்படியே சொல்லுகிறேன்! நீ இந்த ஆச்சிரமத்திலிருப்பது சரியல்ல!

கோவலன்:—கண்பா! நீ சொல்லுவது நியாய்தான்! இல்லறத்திலிருக்கும் நாங்கள் துறவிகள் வசிக்கும் ஆச்சிரமங்களில் இருப்பது கொஞ்சமும் சரியல்ல! அதை உத்தேசித்துத் தான் நகரத்தில் ஒருவீடு பார்த்து வரலாமென்று போயிருந்தேன்!

கண்ணகி:—பிரானேசா! அதோ ஒரு ஸ்திரீ நமது கௌந்தியடிகளைத் தேடி வந்திருக்கிறாள்!

கோவலன்:—ஆச்சிரமத்துள் அழைத்து வா! நெருந்தியடிகள் உள்ளே இருக்கிறார்கள்! அவர்களிடத்திலும் சந்ததியைத் தெரிவி!

கண்ணகி:—அப்படியே! [வெளியே சென்று மாநதியைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு உள்ளே வருகிறாள்.]

கோவலன்:—மாதரி! வரவேண்டும்! எது இவ்வளவு தூரம்!

மாதரி:—அம்மணி! தயிர்வீற்று விட்டு இப்பொழுதுதான் மதுரைக்குப் போகிறேன்! மாட்டுக்கு வைக்கோல் இல்லை; தயிடு இல்லை; நாழியோ பதிலைத் தாகிவிட்டது! உங்களைத் தரிசித்துப் போதலாமென்று வந்தேன்!

கோவலன்:—மிகவும் சந்தோஷம்! (கண்ணகியைக் காட்டி) இவளுக்கும் இவள் புருஷனுக்கும் வசிப்பதற்கு மதுரையில் ஒரு வீடுபார்த்துக் கொடுக்க முடியுமா?

மாதரி:—வீடு பார்ப்பதென்ன! என்னுடைய வீட்டிலேயே இருக்கட்டும்! இவர்களுக்கு வேண்டிய சகல உபகாரங்களும் நான் செய்யக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! (கண்ணகியைத் தழுவிக் கொண்டு) குழந்தாய்! என்னுடைய வீட்டிலிருக்க உனக்குச் சம்மதந்தானே?

கண்ணகி:—(நாளைத்திலுல் தலை கீழ்ந்படியே புன்கிரிப்புடன்) அவர்களுக்குச் சம்மதமாயினால் எனக்கும் சம்மதந்தான்! அவர்களைக் கேளுங்கள்! (கோவலனைக் காட்டுகிறாள்.)

கோவலன்:—எனக்குச் சம்மதந்தான்!

கண்ணகி:—ஆனால் எனக்கும் சம்மதமே!

மாதரி:—மிகுந்த சந்தோஷம்! (கௌந்தியை கோக்கி) அம்மணி! என்னோடு அனுப்புங்கள்! என்னுடைய சொந்தக் குழந்தைகளைப்போல் இவர்களை நான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்!

கோவலன்:—மாதரி! இந்தக் கண்ணகி கற்பினிற் சிறந்த காரிகை! புருஷனைத் தெய்வமெனக் கொள்ளும் மன்கையர் தலைமம்! கஷ்டம் இன்னதென்று கனவிலும் அறியாதவள்! அறிவீர் சிறந்த அனங்கு! ஆதலால் அவளைப்பற்றி நீ அதிகமான கவலை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்!

மாதரி:—அப்படியே!

கோவலன்:—(இருவரையும் கோக்கி) குழந்தைகள்! மாதரியோடு சென்று சுகமாய் இருங்கள்! (வாழ்த்துகிறாள்.)

கோவலன்:—அப்படியே! (நமஸ்கரிக்கிறாள்.)

கண்ணகி:—அம்மணி! போய் வருகிறோம் விடைதரவேண்டும்! (நமஸ்கரித்த பின்பு, கோவலன் மாதரி சரிதம் ஆச்சிரமத்தை விட்டு நீங்குகிறாள்.)

[4-ம் அங்கம் 1-ம் காட்சி முற்று]

நாகை ஸி. கோபாலகிருஷ்ணன்.

Sketches for Children.

(1) Sita-Magoumani—a Dialogue.

சீதா-மனோன்மணி.

பூனையைப்பற்றிய ஓர் ஸம்பாஷணை.

சீதா:—மனோன்மணி! நாம் இன்று பூனை வயப்பற்றிச் சற்று நேரம் ஸம்பாஷிப்போமா?

மனோன்மணி:—ஆஹா! அவ்வாறே செய்வோம். எல்லாவற்றிற்கும் ஸந்தேகம் வந்தால் சிவந்தி செய்து கொள்ள பூனை பக்கத்திலிருந்தால் நலமல்லவா?

சீதா:—ஆமாம், நீ சொல்லதும் வாஸ்தவந்தான். பூனைவயப்பற்றி நீ ஒன்று சொல்ல நான் ஒன்று சொல்லிச் சமூக வாக்கு வாதத்தைத் தீர்க்க நானு அருமை உபாத்தினி யம்மையும் இவ்விடமில்லையல்லவா! ஓர் பூனை நேராக விரகின், நாடே நமது சந்தேகங்களை நீவர்த்தி செய்து கொள்வாய் இயலுமல்லவா? சரி, நீ மொழி நமது வெள்ளைப்பூனையைக் கொண்டு வருகிறாயாவென, மனோன்மணியும் சென்று பூனையுடன் திரும்பி வருகிறார்.

சீதா:—ஸரி! பூனைதான் வந்து விட்டதே! நாம் நமது உபாத்தினி சொல்லியவாறு இரமணை அதன் அங்க அவயவங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வோம்! முதலில் அதன்கால்கள் எவ்வாறிருக்கின்றன வென்று பார்ப்போம். எங்கே அதன் ஒரு பாதத்தை இப்படிக்காட்டு என்று வினவி அதைத் தொட்டுப் பார்த்து, சரி பூனைக்குக் கால்கள் மிருதுவான மெத்தை போன்ற சதைவளர்ச்சியுடன் கூடி யிருக்கின்றன. இதுதான் நாம் முதலில் பூனையைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட விஷயம்.

மனோன்மணி:—சரிதான்; நாம் அனேகங் கடவைகள் பூனை எலியைப் பிடிப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம்; பந்துடன் விளையாடினதையும்

பார்த்திருக்கிறோம். ஆயினும் அச்சமயங்களில் சுவனித்துப் பார்த்திராததால் இப்பொழுது ஓர் பந்தை உருட்டு இப்பூனை அதை எப்படி இந்த மொண்ணைக்காலுடன் பிடிக்கிற தென்பதைப் பார்ப்போம், என, சீதா பந்தொன்றை நிலத்தில் உருட்ட, மனோன்மணி பூனையைக் கீழே விட்டதும் அதுவும் ஓர் பாச்சலாய்ப் பாய்ந்து அதைப் பிடித்தது.

சீதா:—சரிதான்! நீ இதன் கால்கள் மொண்ணைக் கால்கள் என்றனையே! பார் இப்பொழுது! இதன் முன் பின் கால்கள் ஒவ்வொன்றும் ஓர் அவ்வவ்வு வளைந்த நகங்கள் இருக்கின்றனவே! இவைகள் முதல் முதல் நாம் பார்த்த பொழுது காணே மல்லவா? இப்பொழுது எங்கிருந்து வந்தனவோ?

மனோன்மணி:—எங்கிருந்து வரும்? வெளியிலிருந்தா வரும்! இப்பூனைகளுக்குத் தங்கள் நகங்களை இஷ்டம்போல் உள்நிழத்துக் கொள்வாய், எந்தயாவது பிராண்ட வேண்டு மென்றாலும், பிடிக்க வேண்டுமென்றாலும் மரம் முதலியவைகளைத் தொத்தி ஏறவேண்டு மென்றாலும் வெளியில் நீட்டவும் சக்தியுண்டென்று தெரியவருகிறது.

சீதா:—ஆமாம்: இக்கூரிய வளைந்த நகங்கள் தாம் மெற்கூரிய வாயு அதற்குத்தவி யாகிறது. அதன் பாதத் தடியில் மெத்தைபோன்ற சதை வளர்ச்சிக்கும் ஏதாவது உபயோக மிருக்கலாமோ?

மனோன்மணி:—ஆஹா! உதவி நீல்லாமல் ஒன்றும் ஈசனால் உண்டாக்கப்பட மாட்டாது! நமக்கதன் உதவி இன்னதென்று தெரியாததனால் தானே உதவியற்ற தென்று கிரணியித்தல் கூடாது! “அவன் பூனைபோல் வந்து நின்றான்” என்னும் பேச்சைக் கேட்டிருக்கிறோம் அல்லவா? அவ்வசனத்திற்குக் காரண பூதமானது இம்மெத்தை போன்ற பாதத் தடிக்கே! இவைகளினால் தான் பூனை கொஞ்சங்கூட சத்தமின்

தி நடந்து, சிறிய ஜந்துக்களின் பின்னல்போய், திடீரென்று பாய்ந்து, வாயினால் கொளியோ அல்லது தனது கூரியவளைந்த நகங்கராலேயோ அவைகளை ஒடிப்போக விடாமல் பிடித்துக் கொள்ளும்.

மனோன்மணி:—சரிதான்; “ஸர்வஸ்ய காத் திரஸ்ய சிரப்பிரதானம்” என்று நாம் கேட்டிருப்பதால், இப்பொழுது இதன் தலையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வோம்.

சீதா:—தலையிலும் ‘ஸர்வேந்திரியாணம் நயனம் பிரதானம்’ என்றிருப்பதால் முதல் முதல் அதன் கண்களைப்பற்றி விசாரிப்போமே!

மனோன்மணி:—சரி! அப்படியாயின் அப்பூணையை வெளிச்சம் கண்களில் பதிப்படி இக்கதவினிடமாசப்பிடி; பார் இப்பொழுது இதன் கண்களை; கண்கள் இருப்பதாகவே காணோமே! அவைகள் இருந்த விடங்களில் இரண்டு கோடுகள் இருப்பதாக வல்லவோ காண்கிறது! இதனால் நாம் தெரிந்து கொள்வதென்னவென்றால் பூனைக்கு வெளிச்சம் ஆகாதென்பதல்லவா?

சீதா:—ஆமாம்! ஆனால் இருட்டிப் பக்கம் அம்முக்கத்தைத் திருப்பு! பார் இப்பொழுது! கோடாய் இருந்த கண்கள் வட்டமானவைகளாய் ஆப்பிட்டன! வெளிச்சமாயின் பூனை தன் கண்களை அனேகமாய் முற்றிலும் மூடிக்கொள்கிறது, இருட்டி லானால் நன்றாய்த் திறந்து கொள்கிறது. பூனைக்கு இரவில் கண் நன்றாகத் தெரியுமென்பதும் வாஸ்தவமே!

மனோன்மணி:—சரி! அதன் வாயைத்திற; பற்கள் எப்படி மிருக்கின்றனவென்று பார்ப்போம்! சரி! அவைகள் நீண்டும் சுராயு மிருக்கின்றன; முன் பக்கங்களில் காண்க நீண்ட பற்களிருக்கின்றனவே ஒழிய நம்போல கடைவாய்ப் பற்களையே காணோமே!

சீதா:—இப்பற்களின் அமைப்பினின்றும், கடைவாய்ப் பற்கள் இல்லாத தனின்றும் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் விஷயம் யாதோ?

மனோன்மணி:—நாம் இரண்டு விஷயங்கள் இதனின்றும் தெரிந்து கொள்ளல் கூடும்; ஒன்று, மேற்கூறிய கூரிய பற்கள் பூனை எளி முதலியவைகளைக் கொன்றதும், அவைகளை நார் நாராய்க் கிழித்துத் தின்ன அமைக்கப் பட்டிருக்கிற தென்பதும், பூனை நம்போலும் பசுமுதலிய பிராணிகளைப்போலும் அசைபோடுதல் முடியாதென்பதுமே

சீதா:—ஆம்! இதன் நாக்கைப் பார்த்தாயா! எவ்வளவு சொர சொரப்பாயும், ஸரப்பின்றியுமிருக்கிறது? இது மாத்திரம் இப்பொழுது என் வையை நக்கிராவிடில் இவ்விஷயம் என்ன குத் தெரிந்தே பிராதே! இதன் நாக்கு மாத்திரம் ஏன் இப்படி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்?

மனோன்மணி:—ஏனா! சொல்கிறேன் கேள். எலும்புகளில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மாமிசத்தைச் சுரண்டித் தின்ன இச்சொர சொரப்பு அறுகூலமாகிறது. தவிர தன் மயிரை சுரத்தம் செய்து கொள்ளவும் அனுகூலம்; தவிர கொஞ்சம் பால் ஓர் தட்டில்வை! இது நக்கிக்குடிக்கும் பொழுது பார்த்தாயா! நாக்கை காண்டி முட்டைபோல் மடித்துப் பாலை உட்கொள்ளும் ஆச்சரியத்தை; இதற்கும் அவ்வித அமைப்பு அனுகூலமே!

சீதா:—இதன் மயிரைப்பார்! எல்லாம் பின்புறமாகவே சாய்ந்திருக்கிறது தவிர அது மிக்க அடர்த்தியாயும் மிருதுவாயு மிருக்கிறது. நாம் இதைத் தடவிக்கொடுத்தல் முன் பக்கமிருந்து பின் பக்கமாகத்தடவ வேண்டுமொழிய பின்னிர்ந்து முன்னால் கூடாது. இம்மயிரின் அமைப்பு கூரையின் மேல் போட்டுள்ள வைக்கோலுக்கல்லவோ ஒப்பிட்டுச்செல்லலாகும் போலிருக்கிறது!

மனோன்மணி:—ஆம்! பார் இப்பொழுது இப்பூணையை! அதன்மேல் விழுந்த ஒரு சொட்டுப் பாலை எவ்வாறு துடைக்கிற தென்பதை மற்ற் பிராணிகளைப் போலல்லாமல் தன் தேக

த்தை யிசை சுத்தமாய் வைத்துக் கொள்வதல்
லவோ இது; தவிர, பூனை ஜலத்தில் நீந்தியதை
எப்போதாவதும் பார்த்திருக்கிறாயா?

சீதா:—அவ்வளவு ஆராம் போவானேன்!
பூனைக்கு ஜலத்தைக் கண்டால் வெறுப் பென்
பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தானே! கீழே
கொஞ்சம் ஜலத்தை இறைந்து அதன்மேல்
இப்பூனையை நடக்கச்செய் பார்க்கலாம்! முடி
யாது. இதை உத்தேசித்துத் தான் “பூனைக்கு
மீன் மேல் பிரியம், ஆனால் அதற்காகத் தன்
நாளை எண்க்க மிக அப்பிரியம்” என்ற பிச்சு
சிறி பழமொழி ஒன்று உண்டாயிருக்கிறது!
இதெல்லாம் நிரூபிக்கிறது; இதற் குழைந்தி லுள்ள
நீண்ட மயிர்களால் ஏதேனும் பிரயோஜனம்
உண்டோ?

மனோன்மணி:—உண்டு. நாம் ஓர் இருட்ட
மையில்தொன்னை விக்கிவிண்டிருந்
தடவிப்பார்க்க எவ்வாறு கைகளை உபயோகித்
கிறோமோ அல்லவா புனர், வளை முதலியவை
களில் புகும்பொழுது, இம்மயிர்கள் உபயோக
மாகின்றன.

சீதா:—முடிவில் பூனை சாகபகிணிபா? அல்
வது மாமிசபகிணிபா?

மனோன்மணி:—இதைப்பற்றிச் சுத்தே
மேன்! அது மாமிசபகிணியே! எப்படியெ
னில் அது குருநீர், எஃ, அணில் முதலியவை
களைப் பிடித்துத் தின் அதை நாம் பார்த்திருக்கி
றோம்! தவிர, அதன் பற்களின் அடைய்ப்பும்
மாமிசத்தைக் கிழித்துத் தின்னத்தக்கதாய்
அமைந்திருக்கிறதென்பவல்லவா?

சீதா:—ஸரி! நாம் எதாவது தெரிந்துகொள்
வதற்குரிய முக்கிய விஷயத்தை விட்டிருக்கிற
தாய்க் காண்கிறதா?

மனோன்மணி:—எனக்குத் தெரிந்தவரை
யில் ஒன்றிருக்கிறதாய் அபிப்பிராயம். ஆனால்
தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவைகள் அனைகம்
விட்டிருக்கலாம்.

சீதா:—ஏதோ ஒன்றிருப்பதாய்ச் சொன்
னாயே அதென்னவோ?

மனோன்மணி:—அதுதான் பூனை ஏன் ஜலத்
தைக்கண்டால் நடுங்குகிறதென்பது.

சீதா:—அதெல்லாவென்பதைச் சற்று விரித்
துணைப்பாயா?

மனோன்மணி:—ஆஹா! நீ பறவைகளின்
இறகுகள் பார்த்திருக்கிறாயா?

சீதா:—பார்த்திருக்கிறேன்.

மனோன்மணி:—அவைகளில் ஜலம் பட்டால்
என்னவாகிறது.

சீதா:—ஜலம் ஓட்டுகிறதில்லை! தெறித்துப்
போகிறது.

மனோன்மணி:—அதற்குக் காரணம் தெரி
யுமா?

சீதா:—ஓர் வித இயற்கையான தைலம் அச்
சிறுநீர் இருப்பதால் என்று நம் உபாத்தினி அம்
மணி சொல்லியிருப்பது ஞாபகம் வருகிறது.

மனோன்மணி அப்பேர்ப்பட்ட தைலம்
அனைக பிராணிகளின் மயிரில் இருக்கும் ஜாஸ்
தியாகவோ அல்லது கொஞ்சமாகவோ. ஆனால்
பூனையின் மயிரில் கிஞ்சித்தேனும் அத்தைல
மில்லை. ஆகலால், ஜலம் மேற்பட்டால் வெயில்
அல்லது உஷ்ணம் பட்டாலன்றி காய்ந்து
போக வேண்டியபின்மையாலும், குளிரை ஸி
க்கக்கூடிய பிராணி அல்லாததாலும் தான்
அது அவ்வாறு ஜலத்தை வெறுப்பது.

சீதா:—ஆஹா! அப்படியா! நாம் இன்று
வெகு ஸங்கதிகள் பூனையைப்பற்றித் தெரிந்து
கொண்டோம். இன்னொருதான் வேறு ஏதாவ
தொரு பிராணியைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய
வேண்டும். நாமாய்கிட்டதால் நாம் இப்போ
முது போவோமா வெள, இருவரும் போகின்
ருர்கள். அடுத்த சஞ்சிகையில் அவர்கள்
அடுத்த ஸம்பாஷணையை வரைவோம்.

எம். என். கணேசய்யர்.

Easy Lessons in Economics.

குடிவாழ்க்கை.

VI. இலாபம்

இலாபம், முதல், முயற்சி இப்போது நினால் உற்பத்தியாகும் திரவியத்தில் வேலைசெய்வோரடையும் பாகத்தைக் கூலியென்கிறோம். முதலாளிக்குச் செலவான பொருள் வட்டியுடன் வா வேண்டும். வேலை செய்கிறவனுக்குக் கூலி கிடைக்கவேண்டும். இவ்வகளுக்குமேல் கிடைக்கப்பட்ட பாகத்தையே இலாபமெனத்தரும். எந்தெந்ததிலும் முதலாளி வேலு, வேலைக்காரர் வேலு, என்று இருக்கின்றதெனயாலும், முதலாளி தன் முதலினின்றும் தன்னிடத்திலுமிருந்து வேலைக்காரருக்குக் கூலிகொடுப்பது வழக்கமாகியிருப்பதாலும், கூலியை முதலின் பாகமெனக் கூறுவதன்மேல், இது நியாயமன்று. கூலி முதலாகாது. திரவிய உற்பத்திக்கு வேண்டிய வேலைக்காரர்கள் வேலை செய்து திரவியம் விர்த்தியானபின் அதினின்றும் ஒருபாகத்தைப் பெறலாம். ஆதலின் முதலாளி கூலிக்காக ஒரு முதல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமில்லை. திரவிய விர்த்திக்கு வேண்டியது வேலை; அந்த வேலைக்கு சுட்டை திரவிய விர்த்தியானபின் கொடுக்கலாம். அப்படி பெற்றுக் கொள்ளத்தக்கதான சீலைமை நம் தேசத்திலுள்ள கூலிக்காரர்களுக்கு இல்லை. முதலாளிகள் அவர்களை அங்கிலாநிலையில் வைக்கவில்லையென்று கூறினாலும் தரும். சுகமாகத் தான் ஜீவிக்கிறதற்கு வேண்டிய அளவுக்குக் குறைந்த கூலிக்கு வேலை செய்வோருளுவன் வேலை செய்யான் என்னலாகுமா? அவ்வளவு கூலியை முதலாளி அவனுக்குக் கொடாவிட்டால் அவ

னுடைய மெய்வலி குறைவும். மெய்வலி குன்ற அவனுடைய வேலைத் திறமையும் குன்றும். அவ்வேலையினால் உற்பத்தியாகும் தளத்தின் அளவும் குன்றும்.

உற்பத்தியாகும் தளமென்பதில், முதலுக்கு வட்டி, வேலைக்குக் கூலி, இலாபமென மூன்று வகைப்படுகிறது. முதலாளிகள் தாங்கள் போடும் முதலுக்கு வட்டியை ஒருவாறு நிர்ணயப்படுத்திக்கொள்கிறார்கள். என்னென்பதில் தடையில்லை. ஆனால் திரவிய உற்பத்திக்கு முக்கிய காரணமாகிய வேலைக்குக் கூலியை நிர்ணயப்படுத்த எத்தியில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படியென்றால், இலாபத்தை அதிகமாகக் கருதியோ முதலுக்கு அதிக வட்டியை திட்டப்படுத்தியோ, வேலைக்குக் கொடுபடவேண்டிய கூலியைப் குறைத்துவிடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் இலாபம் என்ற கலத்தில் பூத்யம் ஏற்படுவதுமன்றி முதலுக்கு உத்தேசித்தவட்டிகடையாமற் போவதுமல்லாமல், போட்ட முதலுக்கும் கஷ்டமுண்டாகின்றது.

ஒருவரிடத்திலுள்ள முதலானது, அல்லது பல பேரிடத்திலுள்ள முதலானது ஒரு தொழிலில் அமர்ந்து, தொழிற்சாலையாகவும், கருவி களாகவும், தொழில் விருத்திக்குரிய பண்டங்களாகவும் நின்று வேலைக்காரர்களுக்கு உதவி செய்யும். முதல் பெருகப்பெருக வேலைக்கு வேண்டிய கருவி, யந்திரம் முதலிய சாதகப் பொருள்களை முன்னிருந்ததைவிட சிறுஷ்டமானவைகளாக வாங்கலாம். இப்படி செய்வதால் வருவாயும் அதிகப்படும். வருவாய் அதிகப்படும்பொழுது அதில் வேலைக்காரர்களுடைய கூலி விசிற்பதும் அதிகப்படவேண்டும். முதலாளியின் முதல் அதிகப்படும்பொழுது வட்டி என்னப்படும் முதலாளியின் வருப்படி குறையவேண்டியது. எப்படியென்றால் ஒரு சாவுகார மந்திரோருவனுக்கு 25 ரூபாய் கடன் கொடுப்பதற்குத்தால் 100-க்கு இரண்டு ரூபாய்

வீதம் வட்டி கேட்கிறான். அதை சாவுகார் மற் றொருவனுக்கு 100-ரூபாய் கடன் கொடுக்கும் பொழுது 100-க்கு ஒரு ரூபாய் வட்டி கேட்டு றான். 1000 ரூபாய் கொடுப்பதாயிருந்தால் 100-க்கு அரை ரூபாய் கேட்டுள்ளான். பத்தா யிரமானால் 100-க்கு கால் ரூபாய் வீதமும் அதற்கும் குறைவாகவுட்பெறுகிறான். அதா வது தொகை அதிகப்படுவதற்குத் தக்கபடி வட்டி வீதம் குறைபடுவனடியது. சியாயம், அப்படி இருக்க, தொழில் ஆரம்பத்தில் 1000-ரூபாய் முதல் வைத்தவர் முதலை அதிகப்படுத்தித் தவிர, முதலில் தீர்மானித்த வட்டியா கிய 100-க்கு ஒரு ரூபாய் கணக்கிட்டு எதித் துக்கொள்ளுவது சீரமை. அந்த முதல்தானே 10,000-மாக பெருகிவிட்டபொழுது அதே பிர காரம் 100-க்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் கணக்கிட்டு எடுத்ததுக்கொள்ளுவிது அடாது.

ஆகவே மொத்த வரும்படியில் முதலாளி யின் வீதம்முதல் அதிகப்படுவதற்குத் தகுந்த வீதமாய்க் குறைவதும் பெருகுவதும் சியாயமா கும். ஆகையால் தேசத்தில் உள்ள முதல் விருத்திபடைவதினால் வேலைக்காரர்களுக்கு ண்மை விளைவேண்டும்.

வேலை செய்வோர் வேலையைக் குழப்பிக் கெடுத்தால் தங்களுக்கு நீடித்த காலத்திற்கு வேலை கிடைக்குவதன்று என்னி முதலாளிக ளுக்கு நஷ்டத்தை யுண்டாக்குவது சகஜம். இது பெரும்பிழை. வேலையை ஊக்கத்துடன் செய்து எவ்வளவுக்கு வரும்படியுண்டாகும்படி செய்கின்றனரோ அவ்வளவுக்கு வேலைக்காரர்க ளுக்கே ண்மையைப் பயப்பதாயிருக்கிறது. இந்து நாட்டில் செய்து முடிக்கக்கூடிய வேலை யை பத்துநாளில் முடித்தால், அச்சமபத்திற்கு முதலாளிக்கு நஷ்டமும், வேலைக்காரனுக்கு இலாபம்போலவும் தோற்றம். அதாவது முடிந்த வேலையினுண்டாகிய பொருள் 10-ரூபா யானால், இந்து நாளில் முடித்த வேலைக்கா

னுக்கு 4 ரூபாயும், முதலுக்கு ௬ 4 ரூபாயும், முதலாளிக்கு இலாபம் இன்றி ரூபாயுமாகப் பிரிவதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். இந்து ஈஸ் வேலையை பத்து நாளைக்கு ஒட்டிவிடுவதி லும், வேலைக்காரனுக்கு ரூபாய் எட்டு கிடைக் கலாம். ஆனால் முதலாளிக்கு நஷ்டமுண்டாகு மாநலால் அந்த வேலைக்காரனை அம்முதலாளி யின்னும் தன்விடம் வைத்துக்கொள்ள சம் மதியானென்பதுதின்னாம். மறுபடியும் அமை க்கப்பட்ட வேறு வேலைபாட்களும் அத்தன் மையாரின் முதலாளி நன் முதலை அம்மாதிரி நஷ்டம் விடாந்ரும் தொழிலினின்றும் விலக் குவானென்பதில் தடை யுண்டோ? இவ்விதம் பலமுதலாளிகள் தங்கள் முதலை தொழில்களி னின்றும் விலக்கி கொள்வாராயின், தேச மொத்தத்தில் தொழில்களிலமர்ந்துள்ள முத லானது குறைபடுவதும். முதல் குறை யவே செல்வ விருத்திக்கு முதலால் அமையும் உதவியும் குன்றும். செல்வத்தை விருத்தி செய் முதலாளியின் உதவியின்மையால் வேலை செய்வோர்களைத் தொழிலை நடத்த இயலாது. இவ்விதமாக வேலையை குழப்புகிற வேலையாட் கள் தங்களுக்குத் தங்கள் நிலையிலுள்ள பிற ருக்கும் நஷ்டத்தையே உண்டாக்குகிறார்கள். முதலாளிகள் தங்களிடம் வேலைசெய்கிற கூலிக் காரர்களுக்குத்தகுந்த கூலிகொடாமலிருப்பது தேசத்திற்கே பெருந்த நஷ்டமாய் முடிந்திருக் கின்றது.

சென்னை மாணத்தைச் சேர்ந்த வியவசாய இலாகா டயாக்டர் வியவசாய வகுப்பாரின் கீண்மையைப் பற்றியும் வேலையாட்களின் கிண் மையைப்பற்றியும், இவ்விரகவர்களுக்கு முள்ள சம்பந்தத்தைப் பற்றியும் சில முக்கியமான அபிப்பிராயங்களை சென்ற வருஷத்து ரிபோர்ட்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார். அவருடைய அபி பிராயங்களை சிவிலியு போர்டாரும் அங்கி கரித்திருக்கிறார்கள். அவை யென்னவென் றால்—“வியவசாய வகுப்பாரின் கிண்மை எங்

கும் குறையாமல் உயர்ந்தே இருக்கின்றது. அதற்குத் தற்காலம் விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பது காரணம். கூலிவேலை செய்வோர் வியவசாயத்தில் தக்க கூலி கிடைக்காமலிருப்பதால், சிலோன் மலையா நாடுகள் போன்ற அந்நிய தேசங்களுக்குப்போய் விடுகிறார்கள். வேலை யாட்கள் இல்லாவிட்டால் வியவசாயம் நடப்பதற்குக்கஷ்டமேற்பட்டுப் போகாமையால் மிராசதாரர்கள் தங்கள் கீழ் வேலைசெய்யும் கூலிபாட்களுக்கு அவர்களுடைய சுதஜீவனத்திற்குப் போதுமாபடி கூலி விகிதங்களை உயர்த்திக் கொடுத்தாலன்றி, இன்னும் சிறிது காலத்திற்குள் வியவசாயத்திற்கு வேண்டிய ஆட்கள் கிடையாமற் போய்விடுவார்கள்.”

இப்படி வியவசாய டயரக்டர் கூறுவதுமன்றி, வேலையாட்களுக்கு வியவசாயத்தில் வருஷமுழுவதும் வேலை கிடைப்பதில்லை யென்றும், ஜீவனத்திற்குத் தக்கபடி கூலியகப்படுவதில்லை யென்றும், ஆகையால் வேலையாட்கள் காப்பி, தேயிலை, ரப்பர் முதலியவைகள் பயிர் செய்யப்படுமிடங்களுக்குப் போய் விடுகிறார்களென்றும், சென்றவருஷம் முதல் ஆறுமாத காலத்தில் மட்டும் 50,000 கூலியாட்கள் இலங்கைக்கு மட்டும் போயிருக்கிறார்களென்றும், பிறகு, சிங்கப்பூர் முதலிய விடங்களுக்கு 32,000 கூலியாட்கள் சென்றார்களென்றும் கூறுகிறார். தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய விடங்களுக்கு எவ்வளவு பேர் சென்றார்களோ தெரியவில்லை. வியவசாய டயரக்டர் கூறியது வியவசாயத்திற்கு மட்டுமென்று சொல்லமுடியாது. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் அமையும்.

ஆகவே, முதலாளிகள் தங்கள் கீழ்வேலை செய்யும் கூலியாட்களும் ஜீவனத்திற்குத் தக்கபடி கூலிகொடாமல் வருத்துவதுவதுவே பல முதலாளிகளுக்கு பெருத்த நஷ்டமும், வேலையாட்களுக்கு அந்நிய தேசவாசமும், சுதேசத்திற்குப் பெருத்த நஷ்டமுண்டாகின்றது.

பெருத்த முதல் வைத்து தொழில் நடத்துவோரும், பெரிய மிராசதாரர்களும் இதை வைக்காமலிருந்தால் காணாவிட்டத்தில் அது அவர்களுக்கு மன்றி தேசத்திற்கே பெருங்கேடாக விளையும்.

டி. சி. வெங்கடரமண அய்யர்.

Sita-A Tale of Hindu Domestic Life.

சீதா அல்லது இல்லறவாழ்க்கை.

32-வது அதிகாரம்.

மீன்தார் இராமச்சந்திரய்யரானான்ன செய்யலாமென்று சமயம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார். இராமச்சந்திரய்யர் தான் பிடித்த காரியத்தை ஐந்து விட்டஸ்ப்பற்றி சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். உடனே கோவில் வேலையை ஆரம்பம் செய்யவேண்டுமென்று நீர்பாணித்தார். அன்றையதினம் ஆறுதராதிசனம் ஆகையால் இராமச்சந்திரய்யர் அதுதான் தகுந்த தினமென்று வேலையை ஆரம்பிக்கச் சொன்னார். ஆறுதரா தரிசனத்துக்கென்று தனியாக அபிஷேகம் சவாரிக்குச் செய்த வேண்டுமென்று இராமச்சந்திரய்யர் முகலாபனோ சாமான் களையெல்லாம் சேகரித்து வைத்திருந்தார். இராமச்சந்திரய்யர் பின்னக்கு அன்றைக்கு வெகு நேரத்தியாய் சிக்காய் செய்து இராமச்சந்திரய்யர் பரிசாரகன் அவ்விடம் கொண்டுவந்தான். இராமச்சந்திரய்யர் அவ்விடப்பார்த்து வெகுசந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு சீதா ஏன் இன்னும் வாவில்லை, என்ன செய்கிறாள் என்று கேட்டார். பரிசாரகன் தூங்குகிறாளென்றான். அதோ சவாரி வரப்போகிறதே இன்னும் தூங்குகிறாள்?

சீக்கிரம் வரச்சொல் என்றார். அன்றையதினம் சுவாமி வீழ்ந்த உடனே புறப்பட்டு விட்டது. ஊரில் வீட்டுக்குவீடு வாசலில் கோலம் போட்டிருந்தது. ஒருவராவது வீட்டிற்குள்விருக்கவில்லை. எல்லோரும் வெளியில் வந்து சுவாமி தரிசனத்துக்கு காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஊருக்கு புதிதாய் வந்த ஓர் மலையாளி தன் தாயாவரச் கூப்பிட்டான். அவள் உள்ளே இருந்தாள். உடனே அவன் பலமாக 'அம்மா அம்பா இன்னிக்கு அருத்த தருசனமென்று உனக்கு தெரியாதா? எழுவ வாகனம் வருகிறது; சீக்கிரம் வா வா' என்றான். அவள் உடனே ஓடிவந்து 'என்ன என்ன' என்றான். அவன் பழையபடி முன்போலவே சொன்னான். எல்லோரும் கேட்டு சிரித்துவிட்டு அவளை திருத்தினார்கள்; அவனுக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. சுவாமி புறப்பட்டுத் தெருவில் வரும்போது வியாபாரிகள் வெகு பேர் வந்திருந்தார்கள். சுவாமிக்கு முன்பக்தி வாய்ந்தவன் போல் ஓர் தாசி ஒரு அடி எடுத்து வைப்பதற்குள் பத்து குலுக்கு குலுக்கிக் கொண்டு போனான். எவ்விதக் கவலைமும் பஞ்சாதியை வாயால் சொல்லி கண்ணைத் தாழ்த்தி வைத்துக்கொண்டு போனார்கள். நல்ல மரத்தில் புல்லுருவிவாய்வதுபோல் கோவிலில் பக்தி வாலேண்டிய இடத்தில் இருக்கிற சொல்ப பக்தியையும் தாசிமீது வைத்து செலுத்துவதற்காக அவளுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து வைத்திருந்திருர்கள். சுவாமிக்கு தாசி எதற்கோ தெரியவில்லை. அப்படியாவது வேசித்தொழில் இல்லாமல் குடித்தன ஸ்திரீ போல் இருக்கும் தாசியைத் தான் கொவினுக்கு வைப்பதென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கலா? அதுவுமில்லை. தாசியுடன் நாகசரமும் புறப்பட்டது. தவல்காரன் தெருவுமுழுவதும் பிசாசு ஐடுவது போல் ஐடிக்கொண்டே தவல் அடித்தான். நாகசரக்காரன் பக்தத்திலிருப்பவர்களுடைய காதை இடைவிடாமல் துளைத்தான், நமது பாலக்காட்டான் சுவாமி தரிசனத்

தோடு சிந்தவில்லை. வியாபாரமும் கொஞ்சம் செய்யவேண்டுமென்று பக்தனைக் கட்டியில் புகுத்தான். அங்கே போனதும் பக்தனைக் கடைக்காரனைப்பார்த்து இதெல்லாம் என்ன விலையென்றான். இவன் கேட்ட கேள்வியிலேயே இவன் முட்டாளென்று கண்டுகொண்ட பக்தனை கடைக்காரன் சில ஊசிப்போன வடைகளை கொடுத்தான். அவன் வாங்கிவின்பார்த்து, அதில் தூல் போல் இலுழ்த்தது. இதைக்கண்ட மலையாளி அது கொட்ட பதார்த்தமென்று நினையாமல் அவனுடைய சாமர்த்தியத்தை மெச்சி வடைதான் செய்தாய் தூல் எப்படி தூற்றாய் என்று கேட்டான். எல்லோரும் இதைக்கேட்டு அவனைக் கேலிசெய்கார்கள். இராமச்சந்திரய்யர் சுவாமி வந்த சமயத்திலும் சீதாவுக்கு சொல்லியனுப்பினார். காணோம்; சுவாமி போன பிறகு சீதாவின உள்ளே போய் பார்த்தார். உள் தான் போட்டிருந்தது. வெகு நாடிகளே இடித்தார். திறக்கப்படவில்லை; பிறகு கதவைப்பெயர்த்து வைக்கச் சொன்னார். பெயர்த்து வைத்தும் உள்ளே சீதாவைக் காணோம். இராமச்சந்திரய்யர் வீட்டி லெல்லாம் தேடிப்பார்த்தார். எங்கேயும் காணோம். பிறகு ஊர் முழுவதும் தேடும்படி ஆள் அனுப்பினார். எங்கே தேடிப்பார்த்தும் அகப்படவில்லை. உடனே இராமச்சந்திரய்யர் பூலாவடி கிராமத்திற்கு மந்தி கொடுத்தார். அங்கேயும் அவர்கள் இல்லையென்று மறுத்திகொடுத்துவிட்டு இது விஷயம் விபரமாக விசாரிக்கும்பொருட்டு இராமச்சந்திரய்யருடைய மாமனார் மாயிபார் இருவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் அகப்படவில்லை. ஐயின் தார் இதுதான் சமயம் என்று கண்டு இராமச்சந்திரய்யர் தன் பெண்சாதியைக் கொலைசெய்துவிட்டாரென்று கட்டுக்கட்டிவிட்டார். கெட்டாராம சாஸ்திரிகள் பிள்ளை முத்துசாமி இதுதான் சமயமென்றுகண்டு, எனக்கு முன்னமேயே தெரியும். படிப்பு படிப்பு என்று படிக்கிறார்களே, படித்தபெண் எல்லோரும் அசுவாத்துசெஷனை

கூட்டிக்கொண்டுதான் ஒடிப்போய்கிடுகிறார்கள். இவனும் அப்படித்தான் ஒடிப்போய்கிட்டாளென்று அவனது பேசினான். இராமச்சந்திரய்யர் ஒன்றும்செய்யத் தோன்றாமல் தன் பெண்சாதி யின் சயாசாரத்தை சொல்பவர்களுக்கு ஐந்துறு ரூபாய் இனம் தருவதாக கெஜட்டில் விளம்பரப் படுத்தினார். இப்படியிருக்க அந்த ஊரில் இராம ச்சந்திரய்யர் பெண்சாதி காணாமல்போனதினத் துக்குமுதல்நாள் ஓர் பிரேதம்நதியில் மிதந்துவ ர்த்தது. கிராமமுனிசிப் பார்த்துவிட்டு அதை ஒரு வருக்கும்தெரியாமல் புதைத்துவிட்டார். தெய்வ சிகாமணி முதலியார் இதுதான் சமயமென்று கண்டு கிராம முனிசிப்புக்கு வஞ்சம் கொடுத்து போலீஸாரை வரவழைக்கவும் ரிபோர்ட்டிடுவது வும் ஏற்பாடு செய்தார். கிராம முனிசிப்புக்கும் இராமச்சந்திரய்யருக்கும்விரோதம்; அவன் உட னேசிகாக்காணாமல் போனதையும் இராமச்சந்திர ய்யர்மீது சந்தேகத்தையும் ரிபோர்ட்டிடு செய் தனுப்பினான். இதற்குள் போலீசாரும் வந்தார் கள். தெய்வசிகாமணி முதலியாருக்கு கேட்க வும் வேண்டுமோ? போலீசாருக்கு ஆசார உப சாரம் செய்தார். கலெக்டருக்குட அந்த உப சாரம் நடக்காது. போலீசாருக்கும் ஜமீன்தார் தகுந்த சம்மானம் கொடுத்துவிட்டார். உடனே கிராமமுனிசிப்பு போலீசார் எல்லோரும் சேர்ந்து இரண்டு மூன்று பொய்ச்சாக்கிளை தயார்செய்து அவர்கள் காண்பித்ததுபோல் முன் புதைக்கப் பட்ட பிரேதத்தை எடுத்தார்கள். இப்படியிருக்க அன்றையதினம் தற்செயலாய் திருச்சினுப்பள்ளி டாக்டர் ப்ருன்கல் வந்திருந்தார். அவர் வந் ததும் ஜமீன்தார் அவருக்கும் தகுந்த 'சப்ளை' செய்ய ஏற்பாடுசெய்தார். இராமச்சந்திரய்யர் போலீசாருடன் பேசுவந்தவர் அவர்களுடன் பேசிவிட்டு டாக்டரை லட்சியம் செய்யாமல் போய்விட்டார். டாக்டருக்கு இராமச்சந்திரய்யர் மீது கோபம் வந்துவிட்டது. இதுதான் சமய மென்றுகண்டு ஜமீன்தார் அந்த டாக்டரை சந்திப்பிட்டு கொடுக்கும்படி கேட்டார். டாக்

டர் அந்த கோபத்தில் அது ஒரு பெண்ணின் பிரேதமென்றும் வயது இருபது இருக்கல்லெம் என்றும், அப்பெண் கொலை செய்யப்பட்டு இறந் திருக்கிறாளென்றும், சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுத்தார். போலீசார் இதையெல்லாம் வைத்துக்கொ ண்டி இராமச்சந்திரய்யரைப் பிடிக்கிறதென்று போனார்கள். இராமச்சந்திரய்யர் இது சங்கதி தெரிந்துகொண்டு ரகசியமாக பட்டணம் போய் விட்டார். பட்டணத்தில்போய்ப் பாரிஸ்டர் ராடன் துரையைப்பார்த்து அவரை நேரே கூட்டிக் கொண்டு கலெக்டரிடம் போய்ச் சேர்ந்தார். கலெக்டரிடம் காடன்துரை ரொப்ப ஒடியாடி இராமச்சந்திரய்யரரை ஜமீன்பேரில் விடுதல் செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தார். பிறகு இராமச் சந்திரய்யர் விசாரணை கலெக்டரிடம் நடந்தது. ஊரில் இருந்து கிராமமுனிசிப்பு, தெய்வசிகாமணி முதலியார் முத்துசாமிய்யர் போலீசாரெல்லோரும் சாக்கியாக வந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தான் நேரில் கொலை நடந்ததைப் பார்த்ததாக சொன்னார்கள். ஆனால் இராமச்சந்திரய்யர் ஏன் தன் பெண்சாதியைக் கொலை செய்யவேண்டுமெ ன்பதற்கு ஒரு காரணமும் சர்க்காரால் சொல்ல முடியவில்லை. மேலும் பேரில் அவனைப்பற்றி தெரிவிப்பவர்களுக்கு ஐந்துறு ரூபாய் இனம் தருவதாக இராமச்சந்திரய்யர் ஏன் எழுதவே ண்டுள்ளது கலெக்டர் சந்தேகித்து இராமச் சந்திரய்யரை ஸெஷன்ஸ் விசாரணையிலும் ஜமீன் பேரில்தான் விடவேண்டுமென்றும் ஸெஷனுக்கு கமிட் செய்யப்பட்டதென்றும் உத் தரவு செய்தார். உடனே இராமச்சந்திரய்யர் முன்னையிட அதிகபணம் கொடுத்து ஸெஷனுக்கு ம்காடன்துரையேவாவேண்டுமென்றுபேசினார். இராமச்சந்திரய்யர் கொலைக்கேல் அந்த ஜில் லாமுமுமையும் தெரிந்துவிட்டது. தெய்வசிகா மணி முதலியார் இதில் தன் பணத்தை பண மாகப்பார்க்கவில்லை. சாக்கிகள் ஒவ்வொருவனுக் கும் பணம் இஷ்டம்போல்கொடுத்தார். இராமச் சந்திரய்யர் தேஸ் விசாரணையென்று சொப்

டிவெகுசுட்டம் வந்திருந்தது. ஒருவருக்கும் முச்சுவிடக்கூட இடமில்லை; காடன்துரை வரப் போகிறார் என்றதை கேட்கவும் அநேகர் கூட்டம் கூட்டமாகக்கூடினார்கள். காடன்துரை கேஸ்கள் விசாரிப்பதில் வெகு பெயர்போனவர்; அவரை சென்னை ராஜதானி முழுவதும் கூப்பிடுவார்கள். கோர்ட்டி கூடப்போகிறதற்கு ஒருமணி முந்தியே எல்லாக் கூட்டங்களும் விட்டது. பதினேரு மணி அடிக்கவும் எல்லோரும் காடன்துரை வரவை எதிர்பார்க்கிறார்களே காடனுக்கு பதிலாக வேறு சிறுபிள்ளை முகத்தில் மீசைகூட இல்லாதவனாக வந்து நின்றார். ஜனங்களுக்கெல்லாம் இவ்வளவுகூடானே என்று ஆவிவிட்டது. இராமச்சந்திரயப்பனா ஐட்டி நனியாக உட்காரச்சொன்னார். புதிதாய் வந்தவர் ஓர் கடித்ததை துரையிடம் கொடுத்தார். அதில் காடன்துரைக்கு வர சரிப்படவில்லையென்றும் ஆனால் தன்னையப்பார்க்கிலும் வந்த வக்கீல் வெகு நன்றாய் கேலை நடத்துவாரென்றும், அவர் சிறுபிள்ளையென்று மனதில் கவலைப்பட வேண்டாமென்றும் எழுதியிருந்தார். உடனே கேஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. வாதி பக்கத்திற்காக நராயணசாமி அய்யர் பப்பிளிக் பிராசிகுடர் கேஸ் நடத்தினார். தெய்வசிகாமணி முதலியார் கேஸுக்கு முதல்சாட்சியாக வந்தார். அவர் கொலை நடந்த ராத்திரி பூவரசநல்லூரில் இருந்ததாகவும் கூச்சல் கேட்டுத்தான் ஓடிப்போய் பார்த்ததாகவும் இராமச்சந்திரய்யர் சீதாவடையகழுத்தை அழுத்திக்கொண்டிருந்ததாகவும், பிறகு வேண்டாமென்று தான் சொல்லிவிட்டுப் போய் விட்டதாகவும் சொன்னார். இராம முனிசிப் அசுட்டாளமணியய்யர் தெய்வசிகாமணி முதலியார் நிறம்பிவந்தபோது தான் எதிரில் போனதாகவும் இராமச்சந்திரய்யர் ஓர் கத்தியை வைத்துக்கொண்டிருந்ததாகவும், அதால் சீதாமிது இரண்டு காயம் உண்டுபண்ணினதாகவும் கொலை அவர்தான் செய்ததென்றும் சொன்னார். டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டை சரிதானென்று

ருசெய்தார். பேரவீசார்கள் தாங்கள் ஊரில் விசாரித்த விபரங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். பஞ்சாங்கம் சேஷப்பா என்பவர் ஒருவர் வாதி பக்கத்திற்கு கடைசிசாட்சியாக விசாரிக்கப்பட்டார். இவருக்கு யாரோ ஒருவர் வெள்ளைக்காரர் முன் போனால் தலையில் ஏதாவது முக்கியமாக கட்டிக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று சொல்லி வைத்தார். அவருக்கு பெருந்த தொந்திரி போட்டிருந்தது. வேஷடியில் ஏக கிழிசல்களும் அகில தையல்களும் போட்டிருந்தது. அந்த மடித்து மடித்துக்கட்டியிருந்தார். வேஷடியை என்ன தூக்கிக்கட்டியும் அது தொங்கிக் கிழே வந்து விட்டது. மேலுக்கு ஒரு பழய கத்தைதான் கொண்டு வந்திருந்தபடியால் அந்தக்கந்தையை கோர்ட்டாருக்கு மரியாதையாக தலையில் கட்டி கொண்டுவிட்டார். மேலுக்கு துணி ஒன்று மில்லை. கோர்ட்டிற்குள் வந்ததும் வெஷ்டியைத் தொங்கவிட்டு கட்டிக்கொள்வது மரியாதையல்லவென்று அதையும் மேலே தூக்கி சொருகிக் கொண்டார். இவர் கோர்ட்டில் துழைந்து பெட்டியில் ஏறினதும் எல்லோரும் இவரைப் பார்த்து கொல்லென்று சிரித்தார்கள். உடனே கோர்ட்டார் அவரை வேஷ்டியைக் கிழேதொங்கவிடச் சொல்லித் தலை வேஷ்டியை மேலே போட்டுத் தொந்திரியை மூடச்சொன்னார். பப்பிளிக் பிராசிகுடர் நராயணசாமிய்யர் கேஸை கேட்கவும் அவருக்கு ஒன்றும் காதில் படவில்லை. பிறகு அவர் செவிடென்று தெரிந்துகொண்டு நராயணசாமிய்யர் அவர் பக்கத்திலே போய்க் கேட்டார். அவர், தானும் கூச்சல் கேட்டுப் போனதாகவும் போய் பார்த்தபோது இராமச்சந்திரய்யர் சீதாவை அடித்துக்கொண்டிருந்ததாகவும் சொன்னார். நராயணசாமிய்யர் எப்படியோ அடித்தார் என்றார். கிழவர் உடனே அவர் தோளில் ஓர் அடி அடித்து 'இப்படித்தான் அடித்தார்' என்றார். கோர்ட்டில் எல்லோரும் சிரித்தார்கள். கோர்ட்டார் அவர் கூச்சல் போட்டதைப் பார்த்துக் கோபித்துக்கொண்டு ஓய் 'ஏன் கழு

தைபோல்களைத் தீர்த்து என்னார். சாஸ்திரிகள் ஒன்றும் சொல்லாமல், பிறகு தான் இராமச்சந்திரய்யருக்குச் சமாதானம் சொன்னதாகவும், அவர்கேட்சிவில்லை யென்றும் சொன்னார். இதற்குள் ஓர் கழுதை வெளியில் சுத்திற்று. கோர்ட்டார் ப்யூனைக்கூப்பிட்டு அது என்ன சப்தமென்றார். சாஸ்திரிகள் அது எனக்குத் தெரியும் என்றார். கோர்ட்டார் என்னவென்று கேட்க அது கோர்ட்டாருடைய பிரதித்வனி என்றார். இதைக் கேட்டு எல்லோரும் சிரித்தார்கள், கோர்ட்டார் கோபித்துக்கொண்டு உம்மை எந்தண்டிக்கக் கூடாதென்றார். சாஸ்திரிகள் நீங்கள் என்னைக் கழுதை என்று சொல்ல வில்லையா? கோர்ட்டார் மட்டும் செப்பலாமென்று எத்தகட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறான்றார். பிறகு புதுவக்கில் எல்லா சாக்ஷிகளையும் நீங்கள் நேரில் இராமச்சந்திரய்யர் பெண்சாதினியக் கொற்றதை பார்த்தீர்களா என்று கேட்டார். ஒவ்வொருவரும் நேரில் பார்த்தேன் என்றான். மறுபடியு வக்கில் அவர்பினத்தை புதைத்ததைப் பார்த்தீர்களா என்று கேட்டார். அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்த்தோம் என்றார்கள். வக்கில் மறுபடி இப்போது டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டு கொடுத்த பிணமும் நீங்கள் சொதனைபோட்டு எடுத்த பிணமும் சீதாவின் பிணமா என்று கேட்டார். சாக்ஷிகள் சீதாவுடையது தான் என்றார்கள். நீங்கள் உங்கள் ஊரில் அதற்கு இரண்டு நாளைக்குமுன் ஒரு அநாதைப் பேரத்தையுடைய தந்தைண்டா என்று கேட்டார். சாக்ஷிகள் இல்லை யென்றார்கள். வக்கில் பிறகு எல்லோரும் இப்போது நான் கேட்டதற்கு சொன்ன பதில் சத்தியமாக நிகமென்று சொல்வீர்களா என்றார். சாக்ஷிகள் சொல்வோம் என்றார்கள். உடனே வக்கில் தான் டிபன்ஸ் ஆரம்பிக்க வேண்டியது தான் என்றார். துரை உம் டிபன்ஸ் என்னவென்று கேட்டார். வக்கில் என் டிபன்ஸ் நான் தான் என்றார். துரை அர்த்தமாகாமல் அது என்னவென்று கேட்ட, உடனே வக்கில் தன்

நிஜர் உடுப்பு காப் எல்லாவற்றையும், கழற்றி ஓர் பெண்ணை நின்றார். இராமச்சந்திரய்யர்கோர்ட் என்று கூடப்பாராமல் “ஆ சீதா!” என்று சந்தோஷத்தினால் கத்தினார். கோர்ட்டில் எல்லோரும் கைகொட்டிச் சிரித்தார்கள். துரை உடனே வாதி சாக்ஷிகளை யெல்லாம் கூட்டில் ஏற்றி இராமச்சந்திரய்யர் பெண்சாதி சீதா இவள்தானா என்று கேட்டார். எல்லோரும் இவள்தான் என்றார்கள். துரை சீதாவின் சாமர்த்தியத்தைக் கண்டு வெகு ஆச்சரியப்பட்டு உடனே இராமச்சந்திரய்யரை விடுதலை செய்தார். மேலும் இராமச்சந்திரய்யரை அக்கிரமமாகக் கோர்ட்டிற்கு விழுத்தந்ததாக கவர்ன்மெண்டார் 11-00-ரூபாய் இராமச்சந்திரய்யருக்கு ஷர்ட்டம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், போலீசார் இதில்கிராமமுன்சீப் இடம் சேர்ந்து வேண்டுமென்றே பொய்ச்சீலை உற்பத்தி செய்திருப்பதால் அவர்களை யெல்லாம் அந்தந்த டிபார்ட்மெண்டுகாரர் உடனே வேலையை விட்டு நீக்க விட வேண்டுமென்றும் வாதிபுக்ஷம் பொய்ச்சாக்ஷி சொன்னவர்களெல்லாம் பொய்ச்சாக்ஷியம் சொன்னதற்காக விசாரணை செய்யப்பட்ட சாண்டன் கொடுத்திருப்பதாகவும், கடியசிக்கிரத்தில் அவர்களை யெல்லாம் விசாரிக்கப்படு மென்றும் உத்தரவு சொன்னார்.

எஸ். இராமஸ்வாமி அய்யர் பி. எ.

கமலாம்பாள் சரித்திரம்.

ஒவ்வொருவரும் வைத்து வாசிக்க வேண்டிய தத்துவார்த்தமான ரகம் பொழியும் கதை. கமலாம்பாள் சரித்திரம் 3-வது பதிப்பு: 328 பக்கம் தயாராய்விட்டது. விலை ரூபா 1-4-0 தபாற் செலவு வேறு.

100-க்குக் குறையாமல் வாங்குகிற விபா பாரிகளுக்கு தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

வேண்டுமோர் மைலப்பூர் லலிதாலயத்திலிருக்கும் அ. ப. ஏஜென்ஸி கம்பியதரிசிக்கு எழுதிக்கொள்வாய்.